JÖNKÖPING UNIVERSITY
School of Education and Communication

“What Variety Do You Think I Should Use?”

Seven Swedish EFL teachers’ views on language varieties in the classroom

COURSE: *English for Subject Teachers 91-120, 15 credits*
AUTHOR: *Antonia Alfredsson*
EXAMINER: *Leon Barkho*
SUPERVISOR: *Annika Denke*
TERM: *Spring 2021*

Abstract

The aim of this essay is to gain knowledge about attitudes towards the use of different varieties of English in the classroom from the perspective of seven English teachers in Swedish upper secondary school. The study was carried out through interviews with teachers from different upper secondary schools in Sweden. Qualitative interviews were used to gain information from the teachers. The results showed that the language varieties most of the teachers used were American English and British English, which had to do with what variety they were more exposed to. When asked about their students' choices of language variety in the classroom, the teachers said that they used American English because of the frequent presence of the variety in films and television. The teachers worked with language varieties in the classroom by incorporating different varieties into the teaching using films, clips or listening comprehensions with speakers of, for example, Indian English or Australian English. Regarding the significance of working with language varieties in the classroom, the teachers said that it could develop knowledge and understanding of other people and that it could expand knowledge about the English-speaking world. In conclusion, the results showed that, even though American English and British English are the most commonly used English varieties in Swedish upper secondary schools, there are many ways teachers try to incorporate other language varieties to help students develop their English.

Keywords: Language Varieties, Teachers' Attitudes, Second Language Learning, AmE, BrE

Number of pages: 25

Table of Contents

Abstract 2

1. Introduction 4

2. Aim 4

3. Background 5

3.1 Terminology 5

3.2 Sociocultural theory 6

3.3 Language use in English learning classroom 7

3.4 English as a global language 9

3.5 English as a subject in the Swedish school 11

4. Method and Material 12

5. Results 14

5.1 The use of and attitudes towards language varieties in the classroom 14

5.2 Working with different varieties of English in the EFL classroom 16

5.3 Significance of teaching and learning different language varieties 18

6. Analysis & Discussion 20

6.1 The use of and attitudes towards English varieties in the EFL classroom 20

6.2 Working with different varieties of English in the EFL classroom 21

6.3 Significance of teaching and learning about language varieties 23

6.4 Discussion of Method 24

7. Conclusion 25

References 28

Appendices 32

Appendix 1- Template for interviews 32

Appendix 2- Interview Anna 33

Appendix 3- Interview Barbro 37

Appendix 4- Interview Carina 43

Appendix 5- Interview Desirée 47

Appendix 6- Interview Eva 52

Appendix 7- Interview Frida 56

Appendix 8- Interview Greta 62

1. Introduction

The aim of the English subject in the Swedish syllabus for upper secondary school states, among other things, that students should be given the possibility to work with reception and communication. Teachers should aim at promoting their students' "understanding [of] spoken language" alongside skills involved in "expressing oneself and interacting with others in speech and writing, as well as adapting their language to different situations, purposes and recipients" (The Swedish National Agency of Education, 2011a, p.1). The commentary material about the subject of English states that the all-round communicative skill, which includes the aspects mentioned above, means that students should be aware of different cultural and regional expressions and language use, to be able to communicate with people from other parts of the world (The Swedish National Agency of Education, 2011b). By contrast, the previous syllabus for English in the Swedish upper secondary school states that students should understand regional English as well as different kinds of authentic speech (The Swedish National Agency of Education, 1994). This development in views on English may have been caused by the growing influence of English in the world and its status as a lingua franca since the growth of English as a global language affects views on language use. English is the language most used between people who do not share English as a native language (Si, 2019) and, therefore, the reasons for learning English have increasingly come to be discussed, and consequently, what variety of English should be promoted in the EFL (English as a foreign language) classroom. Ongoing discussions revolve around whether English should be taught according to a few selected language varieties or if the focus should be on teaching English to accommodate students to the growing number of non-native speakers of English (Harmer, 2015). Since Swedes are ranked as the fourth most proficient non-native speakers of English as of 2020, according to the EF English proficiency index (EF Education First, n.d.), the question of how to teach different kinds of English varieties in the Swedish EFL classroom is of relevance and will be discussed in this study.

2. Aim

The aim of this study is to gain knowledge about language varieties in the EFL classroom from the perspectives of seven English teachers at Swedish upper secondary schools. The focus is what language varieties are represented in the EFL classroom, the extent to which teachers draw their students' attention to language varieties and their significance to the

teaching of English as a foreign language. It is also of interest to examine if the teachers believe that the teaching of language varieties may expand students' understanding of different parts of the English-speaking world. Thus, the following research questions have been formulated:

- What varieties of English do the teachers use in the classroom and what motivates their choices in this regard?
- How do the teachers draw the students' attention to the use of different varieties of English?
- What is the significance of using and discussing different varieties of English for the learning of English as a foreign language?

3. Background

This section of the essay consists of three parts with the goal of explaining terminology, accounting for previous research of relevance for the subject and presenting a background for the study regarding the significance of the English language in the world as well as in the Swedish school system.

3.1 Terminology

To explain the different types of English varieties presented in this essay, the word variety will be used. Mesthrie et.al. (2009) state that "languages" and "dialects", in relation to each other, are difficult to define. This has to do with the unclear distinctions between different languages and dialects due to geographical and historical links. The word variety is often preferred, to eliminate the issue of prejudging whether a particular way of speaking constitutes a "language" or a "dialect" (Mesthrie et.al, 2009). However, in the interviews, conducted in Swedish, the Swedish word "dialekt" will be used due to being a common term used in Swedish to explain differences in spoken language (Institutet för språk och folkminnen, 2017).

The abbreviation EFL, meaning "English as a foreign language", is used in this text to define the teaching and learning of English in the Swedish school system. Harmer (2015) explains that there is an important distinction between EFL and ESL (English as a second language), which are terms used to explain the teaching of English. ESL students learn English to be able

to work or communicate in the country they have immigrated to. By contrast, EFL students, who often study English in their own countries, do not necessarily learn to perform culture-specific tasks, but instead aim for overall English knowledge (Harmer, 2015). Therefore, the term EFL is more suitable for this essay and will be used in its abbreviated form throughout.

3.2 Sociocultural theory

In this study, the relationship between teacher, student and social setting is of significance. Since the sociocultural theory is viewed as one of the most used theories in Swedish education according to The Swedish National Agency of Education (Alexandersson & Swärd, 2015), this theory is used as basis for the discussion and analysis of the results. The sociocultural theory of cognitive development, first explained by Lev Vygotsky, concerns the notion that students learn by being in a social setting. Vygotsky claimed that a person's history is what is unique to them and explained that "throughout his life, his work and his behavior draws broadly on the experience of former generations, which is not transmitted at birth from father to son. We may call this historical experience" (Vygotsky, 1979, p.13). The connection between a person and the social world is not only present in learning in school, but also in a person's lifespan, between generations, and in the history of species. In other words, what is learned in school, through the relationship with the environment, shapes several parts of both a person's life and parts of human history (Vygotsky, 1979). Vygotsky also viewed learning as part of the sociocultural theory, which is the social aspect and concerns that a person may gain knowledge about life, and language specifically, by interaction with other people (Vygotsky, 1979).

In learning, children's or students' initial development is in contact with other people, and as they learn, they use their knowledge on their own. The zone of proximal development is part of the educational basis of a child's development, according to Vygotsky's theory (1978). This zone is defined as the distance between what a child can do unassisted and what they can do with support from a person who is more experienced in the subject matter. The experienced person performs the action that is to be learned, which the child then tries for themselves, and gradually learns to perform step by step, while the other person helps with the difficult parts. Finally, the child manages to perform the action without any assistance (Vygotsky, 1978). With this type of support, the learner can reach knowledge they would not be able to reach by themselves. In relation to second language learning, by successful

coordination between student and teacher, students can learn new ways of using language (Vygotsky, 1978).

Vygotsky explains that the role of the teacher is crucial in the execution of the sociocultural theory. “Though the teacher is powerless to produce immediate effects in the students, he is all-powerful when it comes to producing direct effects in him through the social environment” (Vygotsky, 1997, p.49). The teacher is directly responsible for adjusting the environment to enable students’ learning. Vygotsky (1997) arrives at the formula of the education process, which is the following: education is understood by the student’s own experiences, which is determined by the environment, and the teacher’s role is to guide and direct the environment.

In summary, the parts of sociocultural theory that will be used in this study are the following: influence from social setting on learning, the zone of proximal development, and the teacher’s role in students’ learning. The parts of the sociocultural theory explain how the teacher, the students and the social setting are connected to each other in education, which is basis for this study. Therefore, it is of relevance for this study to include the sociocultural theory.

3.3 Language use in English learning classroom

Since the aim of the current study is to gain knowledge about teachers’ opinions regarding the significance of different varieties of English in the EFL classroom with support from the sociocultural theory, it is of interest to compare the results with studies based on attitudes towards language use and the impact of social settings on learning. The first study presented is from the perspective of ESL, while the other two are from the perspective of EFL. No further emphasis will be put on this division, but emphasis is rather on how they connect to the current study. Daniel Scott Harper (2018) studied whether place-based English courses will benefit language learning among some Japanese ESL students in Memphis, Tennessee. Harper’s study (2018) examined how identity was constructed through place-based language learning. Harper stated that “language learning is a process that continually requires reassessments and adjustments to language and behavior” (2018, p.3) and that the place where language learning takes place will affect both the behaviors and the language the learners are exposed to and the language they are expected to generate. The results showed that place contributes significantly to students’ development of language learning and their identities as global citizens. The students’ experiences living in Memphis, their gained knowledge of the

city's culture, and their place-based ESL learning affected their identities as ESL learners. The results also showed that several of the students had become more motivated to speak to non-Japanese people, while some became more confident and outgoing (Harper, 2018). This can be reflected in the sociocultural theory where much of a student's knowledge is dependent on their social setting.

Transitioning from an international perspective of English learning in Harper's study, to how English varieties are viewed in Swedish classrooms, the second study concerns research by Marie Söderlund and Marko Modiano. The study *Swedish Upper Secondary School Students and their Attitudes Towards AmE, BrE*[1] *and Mid-Atlantic English* (2002) discussed what the preferred choice of language variety is in Swedish EFL classrooms, mostly among students but also among some teachers. They started by explaining that there has been a shift from BrE to AmE but also Mid-Atlantic English, which is a mix between the two. This shift was explained as "Americanization" and has caused issues in language education. For example, some students reported that their teachers told them to be consistent and use one variety and that BrE is preferred among teachers, which had resulted in students feeling that they must use BrE. This has caused a debate over what is the educational standard, and Mid-Atlantic English has developed in schools as a result (Söderlund & Modiano, 2002). The results also showed that most of the students preferred AmE but that they thought they leaned towards Mid-Atlantic English when speaking. They also said that they were more exposed to AmE, which Söderlund and Modiano (2002) believed had to do with the impact of US culture in Sweden. The teachers' answers showed that most of them spoke BrE in their classrooms, and that they preferred both BrE and Mid-Atlantic over AmE (Söderlund & Modiano, 2002).

To further present previous studies about the use of English varieties in the Swedish classroom, a study by Heidi Ainasoja (2010) is presented. She examined Swedish upper secondary EFL teachers' attitudes towards the use of BrE, AmE, and mid-Atlantic English. Ainasoja (2010) wanted to understand what variety teachers used and why, whether they think it is important to expose their students to several varieties and whether they teach the differences between them. The results showed that the teachers were positive towards both AmE and BrE, but that most of them believed that BrE was often more difficult to understand, both for students and teachers. Some teachers reported that although they liked the sounds of

[1] Abbreviations of American English and British English respectively.

BrE, they perceived it as “snobbish” and “proper” (Ainasoja, 2010, p.26). The teachers agreed that students mostly used AmE because of the influence the media exert today. The distribution between what variety the teachers used when teaching was equal between the three varieties and their choices were explained with reference to several aspects, such as age, previous contact with the varieties, and what the teachers have learned while they were in school. The teachers preferred teaching students using different varieties, but a conclusion Ainasoja (2010) drew from this disagreement was that it was better to expose students to several varieties, because neither the teachers nor the students knew what the students will need in the future.

To shed more light on this essay’s background, the future development of English and the history of English will be explained in the following section.

3.4 English as a global language

To gain an understanding of the development of English to understand the different and changing views on English varieties, the following part provides with background knowledge of the development of English and views of English from the perspective of relevant scholars.

In the Middle Ages, the only people who spoke English as their mother tongue probably lived in areas that now are part of England. However, due to the growing trade market, people outside of this area expressed interest in learning English to be able to communicate with the people living there (Harmer, 2015). During the 17th and 18th centuries, Englishmen started to emigrate to North America, where the English language spread with a rapid pace. English has grown from close to no speakers in the USA or Canada before the 17th century, to more than two thirds of both populations having English as their mother tongue today (Melchers & Shaw, 2003). Settlers from England arrived in Australia and New Zealand during the 18th century and in both countries, and English is now the predominant official tongue in use among a few other languages. South Africa and several Caribbean islands have all been greatly influenced by the English language during the last centuries. Most of the population of these countries are native speakers of English and consider English as an official language (Melchers & Shaw, 2003). The growth of English has continued into the 21st century, with the result that English has become a language with more speakers than any other language

(ethnologue.com, n.d.) and one of the most used languages in business and trade (Crystal, 2003).

When discussing English as a global language it is of relevance to consider linguist Braj Kachru's work describing how English is used around the world. Kachru (1988) presented three circles that represent different parts of the English-speaking world. The inner circle includes countries where English is the national language, and most of the users are native speakers. These countries are the USA, Canada, The UK, Australia, and New Zealand among others. The outer circle regards countries such as Singapore, India, and Malaysia (Kachru, 1988). These countries are mostly former colonies in the British Empire where English has been used for a long time and local varieties have developed. The expanding circle comprises countries where English is a dominant foreign language and includes Sweden, China, and Turkey (Kachru, 1988). This description of English is a way of understanding the different varieties of the language and that there are several different ways of speaking and using English.

As mentioned, English must not be seen as one single entity; the language consists of several different varieties and is spoken by both native speakers and non-native speakers. The term *World Englishes* is therefore a useful term that may be applied to clarify that English is no longer (if it ever was) a sole entity. Melchers & Shaw (2003) explain that pronunciation and grammar shift prominently between areas in for example England, while in Australia, the language is used relatively similarly across the country. However, to establish a common framework for the English language, there are two prominent standard varieties of English, namely the British standard, and the US standard. The two varieties differ significantly in pronunciation, for example the AmE pronunciation of words such as "water" where the "r" at the end of the word is pronounced, while in BrE it is not as clearly pronounced. The two varieties are very similar in grammar and have small but distinct differences in vocabulary and spelling. Because of their many similarities and spread in the world, these two were generally accepted as equally valid standard English varieties (Melchers & Shaw, 2003). However, what is considered as the standard English is subject to change, and since the English language develops, disagreements about what English variety or varieties should be the standard may rise (Melchers & Shaw, 2003). This is reflected in the teaching and learning of English, since different opinions regarding what English should be taught is seen in

changes made in the syllabus for English at upper secondary school in Sweden (The Swedish National Agency of Education, 1994; 2011a).

3.5 English as a subject in the Swedish school

To understand the development of English in the Swedish school system, the following section will present some changes that has been made to the curriculum as well as the views on English learning in today's school according to The Swedish National Agency of Education.

The first curriculum for upper secondary school was implemented in 1970 (Lgy 70). The goal of learning English, according to this syllabus, was to be able to use English in different situations, and to have knowledge of the countries where English is spoken (The Swedish National Agency of Education, 1970). The lack of mention regarding what varieties to use is in line with the notion that BrE was the preferred variety to use in the classroom and had been for a long time (Modiano, 2002). However, the curriculum presented in 1994 (Lpf 94) showed a shift in focus between BrE and AmE (Modiano, 2002, p.10). The growing influence of AmE in media in Sweden is reflected in the curriculum presented during the 1990s (Svartvik, 2005) and the English syllabus in Lpf 94 states that students should, through exposure to different cultures in the English-speaking world, develop knowledge of how the English language varies between different countries. On completion of the course English A[2], students should also have knowledge about social and regional language differences (The Swedish National Agency of Education, 1994). The curriculum committee for the development of Lpf 94 (SOU, 1992:94) stated that English is a global language, which should be reflected in school. This was implemented in school when English became one of the few mandatory subjects at both secondary and upper secondary school. The committee (1992:94) also states that the people of the 21st century must develop their English knowledge along with the rest of the world.

Today's English syllabus at upper secondary school (Gy 11) reflects the continuing development of English in Sweden and in the world. Stated in the report regarding Lpf 94, the teaching of English must be adapted to the development of English in the world. One of the goals of learning English at upper secondary school is to "meet written and spoken English of different kinds" (The Swedish National Agency of Education, 2011a, p.1). In the core content

[2] The course studied during first year of upper secondary school according to Lpf94

of English 5, it says that students should be exposed to "spoken language, also with different social and dialect features" (The Swedish National Agency of Education, 2011a, p.3). Regarding cultural aspects, students should study "social, political and cultural conditions in different contexts and parts of the world where English is used" (The Swedish National Agency of Education, 2011a, p.3). Compared to previous syllabi of English, the focus is no longer explicitly on a specific variety, but instead on showing students different kinds of English regardless of the variety preferred by the teacher or society. Because English is the lingua franca in Sweden in areas such as business and science, the future of English in Sweden is promising from the aspect of sustenance (Gunnarsson, 2001). It is estimated that over 90 % of swedes speak English (cudoo, n.d.), which is a number that most certainly will grow and will be reflected in several ways in future curriculums in the Swedish schools.

4. Method and Material

This study was conducted with a qualitative method, which may be defined as the study of how humans understand and interpret the surrounding world (Wray & Bloomer, 2013; O'Donoghue, 2019). The qualitative study will be used in the data-gathering by way of semi-structured interviews with English teachers currently working, or having recently worked, at Swedish upper secondary schools. Semi-structured interviews provide an opportunity for the interviewer to not only ask questions that are predetermined, but also to ask further questions based on the interviewee's answers. Wray and Bloomer (2013) explain that open questions provide more information than the questions ask for, which contributes to a deeper understanding of the individual's perception of the topic discussed and examined, thus resulting in more insightful material for analysis.

The choice of teachers to interview has been carried out through convenience sampling (Wray & Bloomer, 2013), which in this study means that the participants were chosen through availability and through contacts. The answers provided by the teachers show personal opinions and perceptions on the matter of addressing language varieties in the EFL classroom. The interviewees have different experiences of teaching regarding both what other subjects they teach, and the number of years they have worked as teachers. It is hoped that this variation in interviewees will supply the study with several different perspectives on the subject.

However, there are some disadvantages with using this method of study. By using the qualitative method, the participants' answers reflect the perceptions of a small number of teachers, and it is therefore difficult to draw general conclusions from the answers. Also, two of the teachers do not currently work as teachers at upper secondary school. One teacher works as a headmaster at a secondary school, while another teacher teaches at the adult education program. However, since both teachers have several years of experience from working at upper secondary school, their answers were deemed relevant for this study.

Preceding the interviews, the interview subjects were informed about the premises of the interviews as well as about the recording of the conversation for transcription. They were also notified of the confidentiality of the interviews as well as the option to withdraw from the study at any time. In accordance with the guidelines from Vetenskapsrådet (2017), the identities of the interviewees were anonymized, and their workplaces were undisclosed. Since gender is not of concern in this study, all interviewees have been given female names as aliases. This choice was made to provide with clarity in the text and to avoid any preconceived notions regarding the interviewees. In the result section, they are instead presented using the pseudonyms Anna, Barbro, Carina, Desirée, Eva, Frida, and Greta and following is a short presentation of the interviewed teachers. Anna works as an English teacher at the adult education program, but she has previously worked at both secondary and upper secondary school during her 15 years of teaching. Barbro has been working for 7 years and currently works at an upper secondary school. Carina has, during her 16 years as a teacher, worked at a variety of schools at upper secondary level. Desirée has taught at an upper secondary school for 11 years and is currently working as a headmaster. Eva has worked as a teacher for 20 years while Frida has been teaching for one year. Lastly, Greta has worked for one and a half years. All the teachers teach both English 5, 6 and 7 or a respective level.

The interviews were administered in Swedish, and quotations presented in the results section have been translated into English. An interview guide for the questions asked during the interviews can be found in Appendix 1, except for possible follow-up questions, which will be presented in the transcriptions of the individual interviews, found in appendices 2-8. The results of the interviews are presented in the results section and is divided into three parts, namely "the use of and attitudes towards language varieties in the classroom", "working with

different varieties of English in the EFL classroom", and "significance of teaching and learning different language varieties". The themes reflect the research questions of the study.

5. Results

The result section presents the information gained from the interviews with the teachers. The section contains three parts, namely, the use of and attitudes towards language varieties in the classroom, working with different varieties of English in the EFL classroom, and significance of teaching and learning about different language varieties, corresponding to the three research questions.

5.1 The use of and attitudes towards language varieties in the classroom

When expressing what English varieties the teachers use in the classroom, three teachers said that they use BrE, while four claim they use AmE. Anna leans towards BrE since she was taught BrE in school and used to live in London. She also says that since her spouse is Irish, she has developed a variety with mostly BrE but with influences from Irish English. Carina states that she uses a "neutral English" when she speaks, but she also says that the English she uses may lean towards BrE. She thinks this is due to the years she worked in London and that she has British friends who have influenced her English. She also says that she thinks, when using BrE, that it is easy to "blurt out words, and talk very fast sometimes", and that AmE may be clearer in pronunciation of certain words and sounds. Desirée is the last of the three who uses BrE when she speaks. However, she expresses that her variety used to be AmE, but because she has been studying in London, travelled to Scotland, and has studied a master in English, conducted in BrE, the language variety she uses has changed. By contrast, Eva, who says she used to speak BrE since she had to choose BrE while she studied to become a teacher, has shifted to AmE. She thinks the reason for this shift is a result of the influence of AmE in films, television, and music in her daily life.

Barbro says that she uses AmE when speaking in the classroom, which is a result of the years she lived in the USA. She also says that she tends to use BrE when she wants to clearly explain something, since she thinks that some expressions in AmE can come across as unclear and "fast paced". Greta says she uses AmE because of films and television and that "what we generally hear is American English". She explains that the influence from her teachers has caused her to view BrE as unnatural and that AmE is more of an everyday type of speaking.

Frida also leans towards AmE when she speaks. She thinks that this is related to her exposure to American film and television but also her background in Iraq when she used to speak to American soldiers. However, she expresses that AmE "sounds more informal and one would sound more convincing and smarter if using British English". She claims that, because coursebooks often are written from the perspective of BrE, she would prefer to use that variety, since she says it would facilitate her teaching of vocabulary and spelling.

When it comes to students' use of English, all seven teachers claim that they use more AmE than any other variety. They say that this has to do with their exposure to American films and television. Two of the teachers express that they do not think students watch film and tv-shows from Britain, which leads to a lack of understanding of the language varieties spoken there. Anna noticed that when she worked at programs with a focus on computers and gaming, the interest for AmE seemed to derive from the students' frequent playing of computer games. Barbro has noticed that since students are not used to BrE to the same extent as AmE, they sometimes do not understand what is said. "They actually think it is hard when we do listening comprehensions or something like that using British English, because they are much more used to American English". Anna, Carina and Frida say that students show interest in learning about language varieties. Anna explains that some students have a certain interest in learning about for example Scottish or Jamaican English because of pop culture, which may be interesting to explore with the whole class. Carina says that, while most students use a "natural" English with elements of AmE, there are students who express that they want to focus on one variety, mostly some type of AmE or BrE.

Greta and Frida have reflected on students' reactions towards unfamiliar language varieties. They both give example of how listening to Indian English provoked laughter among the students and Greta says that "it doesn't feel like they take them seriously" which she says is an issue they work on. Frida says that when students laugh at someone speaking a variety they are unacquainted with, she often thinks "what if a student here has a background with this variety and does not want other students to laugh at their way of speaking". Greta and Eva both have reflected on students views on BrE. Greta says that students have said BrE is "snobbish and a bit too proper" and Eva says that they think BrE sounds "really silly", which they both say builds on the perception of AmE as the standard variety. Neither Eva nor Desirée think that students reflect on what language variety they use or prefer. They are of the

opinion that students' language knowledge is too underdeveloped to apprehend the nuances of different language varieties.

5.2 Working with different varieties of English in the EFL classroom

When asked whether the teachers correct writing and speaking according to the norms prescribed by a certain variety of English, four teachers express that if students, for example, write some words using American spelling and some words using British spelling, they do not correct them right away. Anna explains that this relates to the lack of formulations in the core content in the syllabus regarding what variety to use. Barbro says that she does not consistently use a particular language variety in her writing, and that it would not be fair to demand consistency from her students. Frida explains that students are not on a high enough language level to be able to determine what variety to use. She says that she is "very flexible and [that she] corrects the students' fluency" but not specifically spelling regarding either BrE or AmE. She says that students, however, must be aware of the different spellings of words, and that during English 7[3], students could choose a certain variety to use consistently. Greta is of a similar opinion and says that it does not matter if students use different varieties, "as long as [the words] are spelled correctly, and they refer to the right word".

Three of the teachers highlight the importance that students choose one variety in their writing. Eva says that when students ask if it matters how they spell, she answers that "it does not matter, but you have to be consistent. I don't want three different spellings, and if you choose to spell color a certain way, you have to go for it". She explains that students often are okay with that agreement, but that not everyone understands the difference in spelling etc. Desirée is also of the opinion that students should be consistent in their choice of words and spelling according to a certain language variety. She says that if a student has chosen to use American spelling, they should only use that variety, not a mix of different spellings. She also mentions that, while students must be consistent, there could be an issue when they move towards more formal writing in English 7. She thinks AmE sometimes contains informal words, such as "kids", which would be inappropriate to use in a formal context. Therefore, Desirée feels like she must navigate her students towards BrE when they write formally. Carina often recommends students to stick to one variety if they want to develop their English

[3] the last course of upper secondary school

according to a certain language variety. For example, if a student has expressed an interest in AmE, Carina tries to help them use words corresponding to AmE. She does not, however, think that all students must choose a particular variety of English if they do not want to.

Five teachers explain that they bring up specific varieties when they are used in listening exercises or in texts of different kinds. Frida explains that when her class watched a film from South Africa, the students reacted on the accent the characters used. She then felt that she had to talk about it with the class and explain certain aspects of the variety to them. She does, however, say that they have worked with English-speaking countries as a theme, where the students would listen to language varieties from the countries they talked about, and she says that the students overall "think it is fascinating to listen to different varieties, distinct from American or British English". She mentions that course literature contains more American or British spellings than for example South African or Australian spelling, which causes the students to ask about the differences. Carina, on the other hand, says that most textbooks' listening comprehensions include several different varieties of English, which means that discussions about the varieties are natural and most of the time brought up by the students themselves. She also says that she makes sure to explain to the students that standard English is not always used, even if it is used in dictionaries and on British television. Anna describes that they usually do a project where the students choose a variety to read about and present to the rest of the class. Desirée says that she has organized projects where students compare BrE and AmE to gain an understanding of their differences. She also says that they have watched clips and films where they use Indian English, "to make [students] aware that English can be spoken in many different ways". Desirée also says that she tries to choose novels written by people from, for instance, Australia or South Africa, instead of only from the USA or Great Britain. Greta is of the same opinion and says that she tries to find clips from different English-speaking countries.

Eva and Desirée both recall that from their experiences working with the previous curriculum (Lpf 94), they used to work with different varieties of English to a greater extent. Eva says that they used to look at phonetics and varieties previously, but that "now it is not prominent in education". Desirée also mentions that they used to work more with language varieties, but nowadays they mostly work with different varieties when they appear or are mentioned by someone. Both Eva and Barbro mention that they do not have the time to look for clips in

which different English varieties are spoken. They claim that English education is more focused on spelling, vocabulary, and themes, than it is on different varieties.

The teachers were also asked if their way of speaking affected their teaching, and four of the answers were that it does not affect it to any great extent. Eva, Barbro and Carina state that they do not think their choice of variety affects their teaching, but since they lean towards one language variety, they make sure to also talk about different spellings and pronunciations. Desirée explains that her language variety does not affect her teaching, but she puts emphasis on when a student notices a word that she pronounces in a specific way and she says that she "often mentions that you can say it like this, or spell it like this, depending on" the variety used. Contrastingly, Anna says her choice of language variety does affect her teaching. However, she concurs with Desirée's student reaction when uttering a word specific to her variety, and "the students think I am wrong, and it provides them with an opportunity for conversation".

5.3 Significance of teaching and learning different language varieties

The interviewed teachers mention several positive aspects of teaching English language varieties in the EFL classroom. Frida, Desirée and Barbro say that working with language varieties in the classroom is a way to raise awareness of the diversity of spellings, expressions, and pronunciations in the English-speaking world. They mention that the national tests in Sweden contain several different varieties in the parts of the test. This provides the teacher with a reason for discussing and displaying different language varieties during lessons, and Barbro says that "if they had the opportunity to listen to more language varieties, it would maybe do them a favor". Desirée says it is central to prepare students for the national tests, but it is also important for the students to have an overall understanding of language varieties. Frida brings this up by saying that on the national tests, several varieties are presented, and that students simultaneously must "try to understand all these varieties and look at the context and what the question demands". She says that this issue is solved by working with different language varieties throughout the English course. Frida also says that students often do not understand that some people who speak a particular variety of English are from an English-speaking country. She continues by saying that it is important to look for different varieties in clips etc., connected to activities in the classroom to showcase the

assortment of varieties and to refute possible preconceived notions, because “the more you learn, the less prejudiced you are”.

Greta, Anna, and Carina view working with different English varieties as a way of teaching students about culture and history representative of countries where English is spoken. Greta first mentions, in agreement with Frida, Desirée and Barbro, the importance of showing that there is more than one standard English, and that working with language varieties would lead to a more inclusive mindset among the students. “I’m thinking about the core values, that it is important to bring up different varieties to show differences”. She continues by saying that by including countries that she claims sometimes are disregarded in the EFL classroom, such as Canada, India, and Ireland, students gain a wider perspective on cultures and a more inclusive perspective. Because of the combination of subjects she teaches, English and History, she says she could work with the historical perspective of language varieties, because “it makes English more alive”. Anna also mentions the historical perspective of teaching language varieties. She says that the postcolonial perspective is relevant since it is a way to teach students about the countries where English is an official language, underscoring the importance of teaching students that AmE and BrE are not the only correct ways of speaking English. She also says that, in pop culture, some characters are given personality traits according to stereotypes regarding their varieties, which could be discussed from the perspective of postcolonialism. Carina says that varieties of BrE are closely tied to socioeconomic status, and she gives the example of working-class varieties, which she says are very common. She also mentions received pronunciation, which relates to highly educated people. To understand why these connections exist, she thinks it is important to explain the links between language varieties and socioeconomic background. She says that talking about different varieties of English gives students an understanding of the impact of language choices in people’s personal lives and how they affect the ways other people use or adopt them. Lastly, Carina states that working with different varieties of English is important “because we should also learn about the culture and the country where the language we learn is used”.

Eva has a divided opinion on the matter of how working with different language varieties could benefit the learning of English. She says that it would be interesting to look at the English language from the perspective of the socio-economic background of English speakers. She also mentions the interesting aspect of looking at the historical perspective of

language varieties and letting students find facts regarding attitudes towards language. However, the main issue with this, she says, is that students "maybe do not catch the nuances of [the varieties], and [the information] may go over their heads, at least in [English 5]". Lastly, she adds that during English 6 and 7, it might be more relevant, but that there is no time to work with it.

The results presented here will in the next section be analyzed and discussed using previously presented theories and studies.

6. Analysis & Discussion

In this part of the essay, the results will be analyzed and discussed with reference to the theoretical framework of sociocultural theory and previous research as discussed in the background. This section is divided into three parts and corresponds to the topics of the result section and the research questions. The final part contains a discussion regarding the method used in this essay.

6.1 The use of and attitudes towards English varieties in the EFL classroom

Vygotsky's theory of learning a language in a social setting (1978; 1979; 1997) is distinctly represented in the views of the interviewed teachers. Even though the interviewees do not use the same English variety in their EFL classrooms, most of them explain that the reason for their way of speaking is due to the social setting where they have found themselves or which they are currently part of. The choice of variety, according to the interviews, is normally the result of spending time in for example Great Britain or what they were taught in school (Anna, Carina, Eva & Greta). According to Ainasoja (2010), the reason for teachers' use of varieties may be caused by several factors, such as age and contact with the varieties. Barbro says that she uses AmE, but uses BrE when she explains something, because she feels that her usual way of speaking is not clear enough. Since social setting affects not only what is learned and how, but also attitudes and values (Vygotsky, 1979), Barbro's views on varieties may be a result of her experiences in certain social situations. This attitude is recurring among the teachers, since both Frida and Greta view BrE as more "posh" and "smarter" than e.g., AmE. This view is corroborated by several participants in Ainasoja's study (2010), who also saw British English as a bit "snobbish" and "proper".

The teachers also say that AmE has influenced both their own choice of varieties and the students' ways of speaking. Their ideas about this occurrence have to do with the influence from American films and television in the Swedish society. A few of the teachers also said that students do not watch, for example, British films or television, which leads to an unfamiliarity with other language varieties. This is also mentioned in the study by Söderlund and Modiano (2002, p.147), where they point out that "Americanization" has caused a shift in what English varieties students use. This is stated by SOU (1992:94), who explain that English is a global language and should be taught accordingly. In relation to the sociocultural theory, the way students speak has a connection to how they have acquired the English language outside of the classroom (Vygotsky, 1979). By being in an environment where one is exposed to a certain variety, a person's individual knowledge will be influenced by that environment. Also, since parts of learning take place outside of the classroom, students tend to adapt their language varieties according to what type of media they are exposed to (Vygotsky, 1979). This is also seen in Söderlund and Modiano's study (2002), where students reported that their EFL teachers' language variety affected their way of speaking English. This may also be connected to Kachru's (1988) studies on the circles of English, where focus is on the inner circle, and particularly on the USA. A shift in focus towards other countries in the inner circle and the outer circle may be a way to broaden students' perception of English.

The attitudes many students have towards language varieties are in line with the theory that a person bases their knowledge on their social setting (Vygotsky, 1979). Greta and Frida both said that students sometimes react to Indian English with laughter and a reaction of confusion about what is said. In Harper's study (2018), the students benefitted from learning about their social setting and developed their knowledge because of it. Consequently, it is evident that the linguistic input students are exposed to has a fundamental role in their understanding of people and of their own language learning. This is also reflected in the syllabus for upper secondary school, where it is stated that students should be familiar with living conditions and cultures in English-speaking countries as a way of developing their understanding of language (The Swedish National Agency of Education, 2011a).

6.2 Working with different varieties of English in the EFL classroom

When considering the use of different varieties of English in the EFL classroom from the perspective of sociocultural theory, it is of relevance to look at the zone of proximal

development (Vygotsky, 1978). This is touched upon by several teachers, and Frida says that students are not at a high enough level of language to determine what variety to use. Therefore, she neither corrects them based on the "rules" associated with a specific variety nor demands that they choose a variety to use consistently. She claims to have recognized the level her students are at and adapts her language teaching to them accordingly, for the students to be able to develop their English with the right support from the teacher. Vygotsky (1978; 1997) states that the teacher's role is crucial for the zone of proximal development since they are the support for the students. Eva, who is of another opinion than Frida, thinks that the students are at a level where they should decide on a specific language variety. She thinks students should be consistent when they write and not mix different spellings. However, Söderlund and Modiano (2002) report that some students said that such demands from teachers may result in the students feeling that they must choose BrE, because that is what they think teachers want. If this perception occurs among other students, the issue regarding whether consistency is crucial or not is perhaps worthy of some consideration. Nevertheless, Eva believes that some students cannot recognize the different spellings and words connected to the English varieties. Consequently, she must act as support for the students to help them grasp the concept of language differences by working according to the zone of proximal development (Vygotsky, 1978). Desirée, who also thinks that students should choose one variety to use, says that there is an issue when reaching English 7. Students are more used to AmE and in English 7 they must conform to BrE, because she perceives BrE as more formal. This is further reason for expanding what circle of English to focus on in the classroom (Kachru, 1988), to familiarize students with other English varieties than AmE before settling for one variety.

The teachers described the ways they work with different varieties of English in their EFL classroom, and it shows the importance of the teacher's role in the learning environment (Vygotsky, 1997). Frida says that students "think it is fascinating to listen to different varieties, distinct from American or British English". Here it is shown that by placing students in different social settings by exposing them to several different countries in the English-speaking world, they may develop an understanding of the varieties. In Harper's study (2018), this is clearly shown in the sense that the students who participated seemed to develop an understanding of a particular culture while studying the local variety. When students also have an interest in learning about English varieties, the opportunity to show them different parts of the culture and life in English speaking countries could be relevant. Anna and Desirée

both explain that when working with projects in the classroom, they expose their students to different language varieties. Desirée says that she does this "to make them aware that English can be spoken many different ways". Students will then have an opportunity to develop several language skills, such as adapting their language to different situations, but they may also develop an understanding of cultures in other parts of the world. These goals in English teaching and learning are both stated in the syllabus for English (The Swedish National Agency of Education, 2011a).

6.3 Significance of teaching and learning about language varieties

The interviewed teachers gave examples of several ways of teaching students about language varieties, which all correspond to the sociocultural theory (Vygotsky, 1979). The collective opinion of Frida, Desirée, and Barbro is that teaching students about language varieties will show different spellings and pronunciations. Therefore, by putting students in a context where they are exposed to different English varieties, teachers will help them develop their awareness of nuances in language and consequently develop broader communication skills in accordance with the syllabus for English (The Swedish National Agency of Education, 2011a). Since English is regarded a global language (Crystal, 2003), developing a broad communication skill may be more relevant than ever. Barbro says that students could benefit from listening to different varieties. She claims that working with language varieties in different ways could be beneficial for students' overall communication skill. This also shows that some students perhaps are not given enough opportunities to develop their English skills in social settings with less frequently used language varieties. A reason to teach students about language varieties that all interviewees bring up is to prepare students for the national tests. Here, the teacher's role as controller of the students' learning environment is of importance (Vygotsky, 1997). Teachers should expose students to the appropriate social settings to be able to pass the national test where they must recognize several different language varieties to be able to answer the questions. The syllabus for English (The Swedish National Agency of Education, 2011a) also emphasizes the importance of exposing students to different English varieties to prepare them for the future. Moreover, Frida explains that students often do not make the connection that a person speaking a particular English variety is indeed from an English-speaking country, often because they use a variety unfamiliar to the students. Frida's solution to expose students to different varieties through activities in the classroom is in line with the sociocultural theory's views on learning, which argues that by

exposing students to different social settings students will develop their language (Vygotsky, 1978).

Another reason for working with language varieties which is in line with the sociocultural theory is explained by Carina, Greta, and Anna. They believe that students will not only learn about the varieties discussed in the classroom, but they will also learn about the cultures and history of the place where the variety is spoken. Greta says that working with varieties in English-speaking countries that are rarely talked about, students will be given a wider perspective on cultures and a more inclusive mindset. The results in Harper's study (2018) also showed that students developed their inclusiveness towards other people by studying English in a specific social setting. When viewing this from the perspective of the sociocultural theory, it is evident that there are benefits of working with language varieties by implementing the respective cultures of English-speaking countries (Vygotsky, 1979). Anna adds that she considers the postcolonial perspective when discussing English varieties, which deals with that several countries started using English because of mostly British conquest (Melchers & Shaw, 2003). Anna's way of presenting a social setting provides students with an understanding of people from other countries than the USA or Great Britain, of which students have less knowledge, which is connected to the sociocultural perspective of social setting being important for learning (Vygotsky, 1979). Carina thinks it is important to work with language varieties this way "because we should also learn about the culture and the country where the language we learn is used". This is in line with the core content for English 5, where it is stated that students should be aware of culture and living conditions in English-speaking countries (The Swedish National Agency of Education, 2011a), which includes countries part of both the inner and outer circle of English (Kachru, 1988).

6.4 Discussion of Method

Following is a discussion regarding the methods used in the data collection in the study. Some advantages of the method will be presented and a reflection on what changes could have been made is also included.

The method used in this study was qualitative interviews of teachers who are either currently working or have worked as EFL teachers at upper secondary school and they have all worked as teachers for different number of years. The qualitative type of interview allowed for the

teachers to develop their thoughts and resulted in deeper discussions. This provides with aspects and topics that were unplanned and offered a deeper understanding of the teachers' viewpoints.

During the interviews with the teachers, they were asked what variety they think that they use. The answers they gave are reliable to some extent, since the teachers should be aware of what variety they use. However, some teachers seemed unsure about what variety they use and about the differences between for example AmE and BrE, and therefore an additional questionnaire to fill out might have been useful. The questionnaire could then have included questions regarding how the teachers would pronounce or spell words and would add to the reliability of the results concerning the teachers' actual choice of variety.

Lastly, there are some additional changes that could have been made to the method of the study to make the answers more reliable. To prepare the teachers for the interviews, the questions that were to be asked could have been sent to them beforehand. This would have given them some time to think about their answers, which could have provided the results with more developed answers. A final aspect which could have been considered was to include more interviewees to provide the study with a broader perspective of the use of different varieties of English in the Swedish EFL classroom.

7. Conclusion

The aim of this essay was to gain knowledge about Swedish EFL teachers' use of and attitudes towards different English varieties, their use of them in the classroom and in what ways they think working with language varieties could benefit language learning. Firstly, the variety the teachers used was evenly distributed between the teachers, three of the teachers claimed to use BrE, while four claimed to use AmE. The variety most used among the teachers' students was reported to be AmE, which is in accordance with the substantial impact of US culture in Sweden (and, for that matter, globally). The attitudes expressed towards different English varieties were mixed among the teachers. Some did not have any opinion regarding particular English varieties, while some expressed strong opinions towards both AmE and BrE. The attitudes towards different language varieties among the students, according to the perception of the teachers, showed that AmE was preferred over BrE, and

some teachers said that some students had expressed an interest in learning more about English varieties.

It is evident that there are several different ways of viewing the teaching of different English varieties and that teachers' choices of variety both seemingly do and do not affect the way they teach English as a subject. Some teachers do not think their varieties affect their teaching, while some have noticed that students sometimes react when they utter words or expressions they do not recognize. The connection to the syllabus is distinct in the way the teachers view the importance of teaching different English varieties. The syllabus states that students should be aware of the different ways English is spoken (The Swedish National Agency of Education, 2011a), and an efficient way of doing this is to include several different varieties in the EFL classroom.

The way teachers work with language varieties in the classroom mostly had to do with the notion that students should be able to recognize different varieties. Desirée and Barbro said that language varieties are frequently included in the national tests, which students had a difficult time understanding. Therefore, it is important to expose students to English varieties by watching films or clips regularly. Anna and Greta, among others, plan a theme surrounding English speaking countries where students are meant to both learn about the specific country and the variety spoken by the people in the country. The teachers also mentioned that they spent time trying to find texts and visual media from different countries other than the USA or Great Britain, which were clearly expressed as the two most common varieties.

The teachers gave examples of why it would be beneficial to include language varieties in the teaching of English. Three of the teachers gave the example of the cultural aspect when teaching language varieties. They expressed thoughts about how students' understanding of other people could be expanded when working with language varieties and that it could break down prejudices and preconceived notions about other people. An interesting aspect mentioned was that the use of language varieties could be presented to show other aspects of English-speaking countries, such as living conditions and social class. Eva and Barbro claimed that there is not enough time to work with language varieties to a greater extent, but that if there was time it would benefit students to focus more on language varieties. These results show, however, that there are several benefits with working with English language varieties in the EFL classroom. When viewing the results from the perspective of the syllabus

for English, it is indicated that the examples of how to work with language varieties find support in the goals for the English courses at upper secondary school.

In summary, the attitudes towards different English varieties correspond to the way the development of English is described in both the syllabus for English and in research by Melchers and Shaw. While some teachers used BrE, some had moved towards AmE. Expressions regarding attitudes were mostly towards BrE and how the variety could be perceived negatively. Examples of the use of language variations in the classroom was mostly listening to English varieties in different ways to give students the opportunity to recognize them for different reasons. Finally, the significance of using language varieties in the classroom may be divided into two answers; to teach about culture and history of the English-speaking country and to help students to understand other people. The results are in line with both the syllabus and the sociocultural theory through the way the teachers introduce and work with language varieties.

Further studies on the topic could include interviews with students to gain knowledge about their attitudes towards language varieties and how they would like to work with these to improve their communicative skills. It would also be of interest to conduct classroom observations where the use of different English varieties during teaching would be examined. This would extend the study to include a view of how different English varieties affect understanding and if it does make a difference to include different language varieties in the EFL classroom. Another aspect that would be interesting to examine is the postcolonial perspective mentioned by some of the interviewed teachers.

References

Alexandersson, U. & Swärd, A-K. (2015). *Om lärande och undervisning*. Skolverket. Accessed 2021-05-21 from https://larportalen.skolverket.se/LarportalenAPI/api-v2/document/name/P03WCPLAR064910

Ainasoja, H. (2010). *Swedish Upper Secondary School Teachers and their Attitudes towards AmE, BrE, and Mid-Atlantic English.* Högskolan i Gävle hig.diva-portal.org/smash/get/diva2:328050/FULLTEXT01.pdf. accessed 2021-04-29

Cudoo. (n.d.). *Which Countries have the Most English Speakers?*. https://cudoo.com/blog/which-countries-have-the-most-english-speakers/ Accessed 2021-04-30

Crystal, D. (2003). *English as A Global Language*. Cambridge University Press.

EF Education first. (n.d). *EF EPI 2020*. https://www.ef.se/epi/regions/europe/sweden/

Ethnologue.com. (n.d). What is the most spoken language? https://www.ethnologue.com/guides/most-spoken-languages

Gunnarsson, B-L. (2001). Swedish Tomorrow- A Product of the Linguistic Dominance of English? In Boyd, S. and Huss, L. *Managing Multilingualism in A European Nation-State: Challenges for Sweden* (pp.51-69). Multilingual Matters LTD.

Harmer, J. (2015). *The Practice of English Language Teaching.* (5th ed). Pearson.

Harper, D. S. (2018). *Place, Identity, and Language Learning: The Transformative Role of Place-Based English Language Instruction.* [Doctoral dissertation, The University of Memphis] https://www-proquest-com.proxy.library.ju.se/central/docview/2115501117/fulltextPDF/1E0F4390DE06495FPQ/1?accountid=11754

Institutet för språk och folkminnen. (2017, 3 February). *Vad är en dialekt?*. https://www.isof.se/sprak/dialekter/fragor-och-svar-om-dialekter/faq/2013-10-21-vad-ar-en-dialekt.html. Accessed 2021-05-06

Kachru, B. (1985). Standards, Codification and Sociolinguistic Realism: English language in the outer circle. In R. Quirk and H. Widowson *(Eds.), English in the world: Teaching and learning the language and literatures* (pp. 11-36). Cambridge University Press.

Mesthrie, R., Swann, J., Deumert, A., & Leap, W. L. (2009). *Introducing sociolinguistics* (2nd ed.). Edinburgh University Press.

Modiano, M. (2002). Introduction. In M. Modiano (Ed.), *Studies in Mid-Atlantic English*. HS-institutionens skriftserie nr 7, (pp.10–22). Högskolan i Gävle.

O'Donoghue, T. (2019). *Planning your Qualitative Research Thesis and Project: An Introduction to Interpretivist Research in Education and the Social Sciences*. Routledge

Rogoff, B. & Chavajay, P. (1995). 'What's become of research on the cultural basis of cognitive development?'. *American Psychologist* 50, 10: pp. 859-877.

Si, J. (2019). English as a Lingua Franca: A New Approach for English Language Teaching in China? *Chinese Journal of Applied Linguistics, 42*(1), 113-135. Retrieved 26 April 2021 doi: http://dx.doi.org.proxy.library.ju.se/10.1515/CJAL-2019-0007

SOU (1992). Skola för bildning. https://lagen.nu/sou/1992:94#sid274-text. Accessed 2021-04-30

Svartvik, J. (2005). *Engelska: Öspråk, världsspråk, trendspråk*. Nordstedts Akademiska Förlag.

Söderlund, M. & Modiano, M. Swedish Upper Secondary School Students and their Attitudes Towards AmE, BrE, and Mid-Atlantic English. In M. Modiano (Ed.), *Studies in Mid-Atlantic English*. HS-institutionens skriftserie nr 7, (pp.147-171). Högskolan i Gävle.

Söderlund, M. 2004. *Swedish Senior Level Teachers' and Upper Secondary Teachers' Attitudes Towards American English (AmE), British English (BrE) and Mid -Atlantic English (MAE)*. Gävle University.

The Swedish National Agency of Education. (1970). Läroplan för gymnasieskolan. Liber AB.

The Swedish National Agency of Education. (1994). Ämne- Engelska. Skolverket. https://www.skolverket.se/undervisning/gymnasieskolan/laroplan-program-och-amnen-i-gymnasieskolan/hitta-tidigare-amnen-och-kurser-ar-2000-2011-i-gymnasieskolan?url=1530314731%2Fsyllabuscw%2Fjsp%2FsubjectKursinfo.htm%3FsubjectCode%3DEN2000GY%26lang%3D%26tos%3Dgy2000&sv.url=12.5dfee44715d35a5cdfaa4b0

The Swedish National Agency of Education (2011a). Subject- English [syllabus]. Accessed 2021-04-16 from https://www.skolverket.se/download/18.4fc05a3f164131a74181056/1535372297288/English-swedish-school.pdf

The Swedish National Agency of Education (2011b). Kommentarmaterial till ämnesplanen i engelska. Accessed 2021-04-30 from https://www.skolverket.se/download/18.6011fe501629fd150a28916/1536831518394/Kommentarmaterial_gymnasieskolan_engelska.pdf

The Swedish National Agency of Education. (2011c). Accessed 22-05-21 from https://www.skolverket.se/undervisning/gymnasieskolan/laroplan-program-och-amnen-i-gymnasieskolan/laroplan-gy11-for-gymnasieskolan

Vetenskapsrådet, (2017). *God forskningsed*. Vetenskapsrådet. Accessed 20-05-21 from https://www.vr.se/download/18.2412c5311624176023d25b05/1555332112063/God-forskningssed_VR_2017.pdf

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.

Vygotsky, L. S. (1979). Consciousness as a problem of the psychology of behavior. *Soviet Psychology*, 17, pp. 5-35

Vygotsky, L. S. (1997). *Educational Psychology*. (R. Silverman, Trans.) St. Lucie Press. (Original work published 1926).

Wray, A. & Bloomer, A. (2013). *Projects in Linguistics and Language Studies: A Practical Guide to Researching Language*. Routledge.

Appendices

Appendix 1- Template for interviews

Vilka ämnen undervisar du?
Hur länge har du undervisat?
Vilka program undervisar du?
Vilka program har du undervisat innan?

Vilken dialekt använder du i klassrummet? Varför gör du det?

Påverkas din dialekt hur du undervisar om uttal och ordval?

Pratar du om olika dialekter i klassrummet?

Vad är din personliga uppfattning om attityder till engelska dialekter och hur de används, både i skolan och utanför bland elever?

Vilka ser du används av elever? Är det någon dialekt de föredrar? Och isåfall varför? Påverkar det din undervisning?

Hur hanterar du om en elev använder en engelsk dialekt antingen i tal eller skrift, rättar du utefter AmE eller BrE? Eller låter du det vara?

Ser du skillnader i hur relevant det är att undervisa om dialekter i olika skolor eller program eller årskurser?

Vilka andra dialekter skulle du kunna implementera i undervisningen?

Vilken betydelse har det för inlärningen med att inkludera flera engelska dialekter i undervisningen?

På vilka sätt skulle du kunna använda andra dialekter i klassrummet?

Appendix 2- Interview Anna

Vilka ämnen undervisar du?

Bara engelska just nu, men har behörighet i historia också. Jobbar som specialpedagog också. Men det är engelska som jag har undervisat de senaste tio åren minst.

Hur länge har du undervisat?

Sedan 2005, när jag tog examen.

Vilka skolor och program?

Högstadium och nu på vuxenutbildningen. Men mest på gymnasieskolan. Jag har jobbat på teknikprogrammet, även estetiska programmet, el och energi.

Vilken dialekt använder du i klassrummet?

Det har ändrats lite. Jag började med en ganska starkt brittisk engelska, Londonlik, för jag bodde i London innan jag utbildade mig och hade då fått de influenserna på gymnasiet. Mer riktad mot Storbritannien i intressen och så. Så mitt hjärta har legat i den brittiska dialekten. Sen är jag gift med en irländare, så har jag hört under årens lopp hur R-en har mjukats upp och elever hör det också och undrar ibland vad det är för dialekt jag pratar. Det är ju engelska med irländskt inflytande då. Det är ju inte brett på något sätt, men det är ju inte renodlad brittiska heller.

Påverkar din dialekt hur du undervisar, även i uttal och ordval?

Jag brukar säga till eleverna att, de undrar ju ibland vilken dialekt de ska använda, amerikansk eller brittiskt. Då säger jag att det är svårt att bli helt renodlad när man är svensk, eller studerar i Sverige, för det blir en blandning. Kanske mer åt det amerikanska hållet, på grund av populärkulturellt inflytande. För mig har det aldrig varit viktigt vad eleverna… Jag är skolad i den brittiska traditionen, så då blir mina ord tagna därifrån. Så ibland får jag poängtera att till exempel när jag säger ”this is our schedule for the term” [/ˈʃedjuːl/], då kan de reagera ”vadå schedule [/ˈʃedjuːl/]? schedule [/ˈskedʒuːl/] heter det ju”. Och då har jag ju fel tycker de och då blir det ett tillfälle för samtal. Så ja, det påverkar.

Vad är uppfattningen och attityder bland elever om olika dialekter?

Det finns en nyfikenhet på dialekter, men eftersom det inte är inskrivet i ämnesplanerna, så kanske det inte blir så att man lägger så mycket vikt vid att lära ut ett visst sätt. Och man skulle då kunna lära ut olika sätt, men det blir mer, så som jag undervisar, en bisak eller vad man ska kalla det. En rolig touch på undervisningen, liten extra grej sådär och då märker jag ett intresse. Eleverna vet ju ofta lite mer om vissa dialekter utifrån populärkultur så kan man mer om Skottland och den skottska dialekten, jamaikansk engelska tycker de är intressant.

Men det är väldigt sällan någon går strikt in för att lära sig en specifik dialekt, eller uttrycker önskemål om att lära sig en dialekt.

Vilken dialekt lutar eleverna mest åt när de pratar och skriver?

Det är helt klart amerikanska.

Vad tänker du att det beror på? Är det populärkulturen som du sa?

Ja, det tror jag. Filmer, serier framför allt. Om man tittar på, eftersom jag undervisar på teknikprogrammet så har jag undervisat mycket elever med datavana, spelintresse och så. Då ser man att engelskan kommer därifrån först och främst. Men på internet finns det ju ingen dialekt på samma sätt. Det är ju mer förlåtande på så sätt. Man har flera olika varianter och man hör ju inte då heller, i alla fall inte på skrivna sociala medier hör man ju inte dialekter på samma sätt.

Är du konsekvent eller tänker på något specifikt när du rättar?

Även i stavningar är det ganska amerikanskdominerat. Det är sällan jag ser.. Nej, jag är inte konsekvent. Det kanske jag hade varit om det var tydligare uttryckt i det centrala innehållet. Då är jag nog mer tolerant. Men jag själv är konsekvent.

Ser du skillnader i både intresse och relevans i att undervisa om olika dialekter mellan program och årskurser?

Jag kan inte säga på rak arm att jag har sett det. Men jag ser ett stort intresse för det engelska språket och i och med det då, intresset för olika dialekter på program där elever har stor data- och spelvana. De elever som spenderar mycket av sin tid online har mer kunskap i det engelska språket i alla avseenden. Då tänker jag på teknikprogrammet och el och energi med nätverksinriktning.

Då kanske det är lite specifikt i den typen av intresse?

Ja, det skulle man kanske kunna se. Det kanske är så, nu spekulerar jag lite, att dialekter.. Har man en god grundläggande språkförmåga så kanske man har större uttryck för att se nyanserna som dialekterna innebär. Att vilja fördjupa sig i språket för att man är intresserad av språket. Det är också en vanesak, för ju mer man kan ett språk desto lättare har man att höra de här nyanserna som dialekter innebär och de som är allra mest avancerade i sina språkförmågor har ju lättare att urskilja olika dialekter och var de kommer ifrån. Det tänker jag ändå är kopplat till kunskapskraven och centralt innehåll när det kommer till att förstå olika dialekter när de talas.

Implementerar du olika dialekter på något sätt i din undervisning?

E: Mer isåfall utifrån om man vill ge en bred och sann bild av vad engelska är här i världen. När jag gick i skolan då på 90-talet, då var det väldigt mycket, ja brittisk engelska,

amerikansk engelska. Jag vet inte hur läroplanen såg ut då, eller styrdokumenten såg ut, så jag kan inte svara för om det var mer fokus på det när jag gick i skolan. Men så har inte jag blivit utbildad. Men däremot är det ju tydliga skrivelser om engelskans ställning i världen, engelsk kultur, historia, tradition och i de sammanhangen så brukar vi lyfta en del dialekter och lyssna på dem och prata om dem.

Är det alla möjliga dialekter eller är det några specifika som kanske du ser som viktigare än andra?

Nu vet jag ju inte vilka som är viktigast, men jag kan försöka. Det är väl att man tar de som är mest kända. Det är ju också det man ser på nationella provet ändå. När det kommer till det så brukar det vara samma dialekter som representeras i engelska 6 till exempel. Men vi brukar… till exempel australiensisk, sydafrikansk, jamaikansk och så några kanske på brittiska öarna, kanadensisk, amerikansk. Och ibland får eleverna välja också. Vi har en uppgift där man får välja en dialekt att fördjupa sig och kanske presentera den för resten av klassen.

Ser du några för- och nackdelar med att prata om olika dialekter i klassrummet?

Fördelen tycker jag är att man ger respekt till olika slags engelska för att, ja vi lär ut grammatiska regler, korrekt språk, men på riktigt så ser engelska ut på väldigt många olika sätt. Och det brukar jag säga till dem som en uppmuntran att även fast vi inte som andraspråkslärare kan bemästra en dialekt till fullo, eller engelska språket till fullo, så finns det en tolerans globalt sett till olika slags engelska och det finns inte bara ett rätt eftersom engelska är officiellt språk i många olika länder och då är det ju den rätta engelskan. Så det blir något slags postkolonialt perspektiv för mig. Jag kan inte se att det inte finns några nackdelar. Det skulle kanske vara då att man utarmar de grammatiska reglerna. Men jag tycker inte det så länge... Nej, jag kan inte se några nackdelar. Det är väl isåfall att man inte kan ta upp alla världens dialekter då, att man måste göra ett urval där.

I den uppgiften jag beskrev är det ju också lite att utgå från elevens intresse och att man fångar upp den delen också. Då kan det ju vara någon obskyr dialekt, men oftast är det de mest kända och återkommande. I olika grupper då.

På vilka andra sätt kan man använda dialekter i klassrummet?

Ja, bjuda in representanter för olika dialekter kanske. Helst hade jag velat vara duktig på att härma olika dialekter och imitera som en del är. Då skulle jag ju kunnat använda det, och ge jättebra effekt. Men tyvärr är jag inte så bra på det, men det hade jag gärna velat. Härma olika dialekter skulle man kunna göra, kanske träna på uttal genom att träna olika dialekter. Olika medier är ju jättebra, använda film till exempel. I Sagan om ringen så har olika karaktärer olika dialekter och det är ju ett genomtänkt grepp och det kan ju leda till samtal om

stereotyper och så. Det är bara fantasin som sätter gränser. I populärkultur, just det att vissa karaktärer i filmer och serier kan tillskrivas vissa attribut för att de har en viss dialekt. Men det är ju också en del av ett postkolonialt teoretiskt perspektiv tänker jag.

Appendix 3- Interview Barbro

Vilka ämnen undervisar du? Är det bara engelska?

Ja, men från och med i höstas undervisar jag också på grundnivå i italienska. Ja, men det är liksom nybörjarnivå verkligen. Så att det blir ju inte att man använder, eller ja... jobbar ju inte på samma sätt riktigt då som engelska 5 och engelska 6.

Hur länge har du undervisat?

Ja, jag har ju varit 5 år här nu och sen var jag på några andra skolor innan dess. Så jag kanske har undervisat i ja... 7 år eller vad det kan bli någonting sådant. Så inte jättelänge.

Vilka program är det du har nu, och vilka program har du undervisat på?

Ja, jag har väl undervisat på alla program som finns som finns på den här skolan förutom handels då. Just nu har jag övervägande naturklasser och en klass på barn- och fritidsprogrammet då. Men jag har också undervisat på ekonomi och samhäll. Men nu är det mer fokus på natur för att jag har bytt arbetslag, så jag tillhör naturprogrammet nu då.

Vad tänker du att du använder för dialekt, eller lutar du mer åt någon dialekt på engelska när du pratar i klassrummet?

Ja, jag tror att jag lutar mer åt det amerikanska hållet eftersom jag har bott i USA under ett antal år. Så att jag tenderar nog att prata mer åt det amerikanska hållet men jag märker också att jag ibland får brittiska uttal och det är särskilt när jag vill göra mig tydlig för att jag upplever att amerikanskan blir lite [blabla] man liksom bräker på. Så kanske man inte alltid, det kanske inte blir så tydligt får jag för mig för eleverna, då kanske de kan, att jag uttalar bokstäverna lite tydligare på ett brittiskt sätt ibland känner jag. Så att det blir, jag tror att det övervägande är ändå någon form åt det liksom amerikanska hållet.

Påverkar din dialekt hur du undervisar om till exempel uttal och ordval?

Nej, jag vet inte om det påverkar så. Det klart när jag skriver så blir det kanske att jag väljer den amerikanska stavningen, men sen ska jag vara ärlig och säga att jag inte är helt hundra på liksom i alla sammanhang, vad som är det engelska, eller brittiska sättet att stava till exempel eller vad är det amerikanska utan det är ju en del sådana regler eller vad man ska säga som jag liksom kan och så. Men det jag märker, eller vad eleverna ändå säger det är ju att de faktiskt tycker att det är svårt när det är såhär hörförståelser eller sådär på brittisk engelska för de är mycket mer vana vid amerikansk engelska. Så jag tänker att om, om jag använder amerikanskt både uttal och stavning och sådär så tror jag kanske att det egentligen är det de är

mest vana vid. Men i många fall tror jag inte att de ens, eller jag reflekterar inte så mycket över, inte när jag skriver om det, det är ju liksom vissa ord sådär som är annorlunda på amerikanska då jämfört med brittiska. Sen är det ju vokabulär också, ordval. Det finns ju en viss typ av vokabulär som man använder sig av i England som man inte gör i USA. Men det har inte jag sådär jättejättekoll på, det kan jag en del sådär, men inte..

Men uppmärksammar du det på något sätt i undervisningen, lite olika, både amerikansk och brittiskt. Får du in lite andra dialekter också?

Asså det kommer ju in dialekter just när man lyssnar på olika, till exempel hörförståelse, gamla nationella prov som man, som jag ibland har, antingen att öva på eller i provsituation. Där kan de ibland vara olika typer av engelska, australiensiska, eller ja, har jag ett sånt gammalt nationellt prov, en hörförståelse där en del utav det provet är från Australien då så att säga. Men som jag skrev till dig så är jag egentligen lite dålig på att välja ut olika dialekter att eleverna ska få konfronteras med, utan det blir mer det det råkar bli för att jag väljer kanske Youtube-klipp eller vad det nu kan vara de ska lyssna på, om det är en Tedtalk, så väljer jag ut det ämnet eller det som hör ihop med det temat vi jobbar med snarare än att jag letar upp en viss dialekt, utan det får ju bli vad det blir för att det är själva ämnet är viktigare i sammanhanget.

Ja för det är ju det jag tänkte på just, att vad man anser som viktigt. Är det bara att lära sig bara prata engelska, någon typ av engelska, eller att man ska få möta flera olika, så det är liksom vad man lägger sin energi på kanske liksom i vad man tycker är viktigt kanske. Tänker jag att det har något med det att göra.

Ja, det är inte så att man känner att man har tiden heller att sitta och leta runt och tänka ja men nu har vi inte lyssnat på någon som pratar, som är från Irland till exempel, eller såhär utan jag skulle ju gärna vilja ha den tiden och kunna ja, leta runt och de får höra olika, men det har inte riktigt blivit så känner jag.

Tillbaka till elevernas engelska, är det amerikanskan du ser mest bland eleverna, att de pratar och att de vill använda liksom, eller är det, skiljer det sig åt lite?

Nej, jag tycker ju överlag om man hör att de har ett bra uttal och att det låter som någon dialekt och så är det ju ofta en amerikansk, för man hajar till när man får en elev som plötsligt har en presentation och uttalar någonting på ett väldigt brittiskt sätt. Så det är inte så vanligt för då blir det att man hajar till verkligen för de flesta har ändå anammat ganska så amerikanskt uttalsätt så. Det märker jag i alla fall.

Har du någon uppfattning om elevernas attityd till olika dialekter? Det märks ju att de föredrar amerikanskan, men har du sett någonting om vad de tycker om olika dialekter? Har du någon uppfattning om det?

Nej, inte mer än som jag sa det här att de upplever att det är svårt om något material presenteras på en annan dialekt för då är de inte vana vid det. De är mest vana vid amerikansk engelska. De tittar väl mycket på amerikanska serier och filmer och sådär. Så att det är därför som de är så vana vid det. Sen finns det ju jättemycket brittiska serier och såhär också, men på något sätt så är det inte det de kommer i kontakt med får jag en uppfattning av. Nej, så att det, jag har inte upplevt eller uppfattat att de har någon särskild attityd mer än att de är mer vana vid amerikansk engelska helt enkelt.

När du rättar någonting både skriftligt och lyssnar på något muntligt, rättar du utefter någon specifik dialekt, kanske amerikanska eller brittisk till exempel eller låter du det vara eller hur tänker du med det?

Nej, jag brukar säga att det spelar ingen roll om de skriver eller stavar på ett brittiskt sätt eller ett amerikanskt sätt så utan, så jag brukar inte… Jag släpper igenom både och eller hur man ska säga, utan det är mer när det gäller skriftligt då det är ju mer andra, asså stavfel, inte det att de skriver analyze med z e istället för s e eller tvärtom. Så att det är ju inte där jag liksom, det bedömer jag ju inte på något sätt utan. Så det blir väl egentligen att de kanske får med sig lite blandat, för det är ju inte, inte så att jag håller koll på om de är konsekventa heller, att jag har börjat skriva verb med brittisk stavning men sen har det övergått till amerikansk, så gör jag absolut inte. Det kan ju hända att de är inkonsekventa, men det är jag nog själv också för att jag har inte hundra koll på liksom det.

Nej, det kanske är det att man utgår ifrån sig själv liksom, att man inte är konsekvent själv så kan man inte begära att sina elever kanske är det heller. Det är väl kanske så man tänker. Det är säkert lätt hänt att man tänker så.

Ja, jag har inte heller tänkt att det ska vara någonting som, asså att det, jag har väl mer talat om att det spelar ingen roll om du pratar med amerikansk accent eller brittiskt eller vad du nu använder när de ska har muntligt framförande till exempel. Utan huvudsaken är att du uttalar tydligt så att alla förstår. Man behöver inte ha någon speciell accent.

Skulle det finnas några fördelar om man skulle inkludera fler dialekter?

Ja, det tror jag väl att det skulle i och med att många elever upplever det då som svårt, eller svårare i alla fall, när det plötsligt blir att de måste lyssna på något som inte är amerikansk. Så har man haft med det i undervisningen hela tiden att från början att man lyssnar ibland på någon som är från Irland, ibland någon som är från Skottland, Sydafrika eller ja såhär, vilket ju liksom sker men kanske inte med så systematik eller vad man ska säga, så att men hade de fått tillfälle att lyssna på fler varianter så kanske det skulle, det kanske skulle gynna dem då när de till exempel gör en hörförståelse och då råkar det vara någon talare där som är från Australien till exempel, och då kanske de inte riktigt hänger med. Så att jag tror väl egentligen att det skulle gynna dem om de.. Men det här tänker jag ju är någonting som kanske skulle börja redan i grundskolan då, att få lyssna på, och det vet jag ju inte hur det är riktigt och det är väl olika från lärare till lärare där och sådär, men det de behöver.. Ja, de skulle väl gynnas av det redan då. Fast jag undrar om inte mycket är brittisk engelska när man börjar i grundskolan, men det kanske inte är så.

Det är många som pluggade till lärare för ganska många år sen som har det brittiska med sig för att man undervisades på brittiska, men att det har blivit lite annorlunda nu på senare år. Och att det kanske har något med det att göra också, att om det är en äldre lärare så pratar den brittiska och att det är det den är bekväm med.

Ja, precis. För då tänker jag det isåfall, är det många som ändå pratar med brittisk accent i grundskolan så får de ju med sig det egentligen, så skulle det ju inte vara så tycker man ju inte. Då skulle de ju inte säga det att det är svårt att hänga med när det inte är amerikansk engelska. Men det kan ju vara sådana elever som har haft lärare eller undervisning på mer amerikansk engelska då och det är ju så olika från skola till skola såklart då, vem som undervisar och sådär om det är äldre eller yngre som du säger. Men sen tänker jag också på det här materialet som man, i grundskolan har man ju oftast en lärobok och så lyssnar man ju på de olika kapitlen och om de inspelningarna... När jag gick i skolan, det var ju jättelänge sen nu, men då var det ju brittisk engelska och det är det här jag inte vet egentligen om det fortfarande är så, de här läromedlen, eller om det är redan, asså om det är så i grundskolan nu att de får höra olika dialekter så det kanske egentligen skulle vara bra att läromedlen isåfall gjorde så kanske, jag vet inte.

Tänker du att det finns ett annat sätt att kunna implementera fler dialekter från olika delar av världen, vad skulle man kunna göra liksom förutom att lyssna på det så, har du några idéer på lärosätt?

Ja, asså det är ju till viss del, det handlar ju inte bara om uttalet och det muntliga, utan det är ju också, det skiljer ju sig också med ordförråd eller vokabulären inom olika länder då eller vad man ska säga, engelsktalande länder. Så att om man läser ja, både litteratur och annan typ av, ja artiklar eller vad det nu kan vara, skrivna av, i andra sammanhang och de olika länderna så får man ju med sig annat, ja man får ju med sig det också då förutom det här med att lyssna men samtidigt så, jag vet inte, det kanske blir för mycket, då kanske de inte kan sortera ibland allting till slut och… jag vet inte, det är jättesvårt faktiskt med hur när man börjar fundera lite på det.

Ser du några andra för-och nackdelar, eller tänker du att kanske skulle kunna få ut något annat, mer av att lära sig fler dialekter?

Ja, men absolut för om man tittar då på kanske andra, asså, ljudklipp eller lyssnar på någonting eller man läser något så får man ju med sig den kulturen kanske också, om det är någonting som ja, ta Australien som exempel, att man kanske kan få med sig information om just den platsen också då, eller det landet eller där, så att man kan få med mer information kring både hur samhället fungerar kanske och ja, kultur, historia och så vidare så att det blir ju kanske mer runtomkring också, man skulle kunna få med. Men det beror lite på vad man väljer att de ska lyssna på, vad det är för sammanhang och sådär. Men man skulle ju kunna utvidga den inblicken i andra kulturer också, inte bara att de matas med den amerikanska liksom hela tiden.

Har du hört om någon elev som uttryckt att de vill utveckla en viss dialekt ytterligare och kanske blir mer ”native-like”?

Nej, det jag har inte stött på. Det enda är väl då de här, några få elever som jag har som uttalar väldigt brittiskt och så, när jag frågar de om varför och om de har någon förälder kanske eller så som, att de har blivit påverkade och det har det nog inte varit utan det, då är det nog mer såhär att de ändå tycker om att använda den dialekten. De föredrar den och så har väl liksom av egen, eget intresse liksom jobbat på att få till det där brittiska uttalet. Men de eleverna är ju inte så många, utan de flesta är ju ändå mer amerikanskt inriktade om de över huvud taget tänker på det liksom. Men jag har inte egentligen hört någon säga att de skulle vilja, eller att de föredrar någonting eller att det ska läggas fokus på något speciellt. Nej, de brukar inte prata så mycket om just det, inte vad jag har stött på faktiskt.

Fast jag tror egentligen att de tycker att… många har ändå någon form av amerikansk dialekt eller det som de hör i filmer och tv-serie och sådär. Ja de har väl bara påverkats av det, jag vet

inte om de reflekterat så mycket över det egentligen kanske. För det är ju faktiskt ingenting som har diskuterats i klassen eller så heller. Jag har inte tagit upp det och frågat vad de föredrar eller något. Jag har ju liksom inte diskuterat runt det egentligen mer än som jag sa att jag brukar säga att det spelar ingen roll vilken, om ni har något bra uttal det vill säga låter amerikanskt, eller att det låter brittiskt, utan att de ska uttala tydligt i alla fall så att man hör vad de säger. Det är väl det jag brukar lägga fokus på.

Just det här med uttalet, det finns ju de elever som har svårigheter att härma en annan dialekt, så det kanske är därför också jag liksom inte kräver, jag kan inte kräva liksom av eleverna att de måste uttala det på ett brittiskt sätt eller ett amerikanskt sätt för att en del människor kan bara inte härma. De liksom hör inte det riktigt, eller vad man ska säga. Så det är därför jag brukar lägga fokus på att det ska vara, att de uttalar tydligt, det är det viktigaste. Sen om det låter lite svengelskt, för det är en del som, de kan inte få till något bättre engelskt uttal än så liksom.

Appendix 4- Interview Carina

Vilka ämnen undervisar du?

Engelska och religion

Hur länge har du undervisat?

Det måste vara 16 år, på [den här skolan] i 9 år.

Var har du varit innan?

Mest på gymnasiet, men lite på högstadie och folkhögskola, vuxenutbildning. Jag har undervisat inom nv, samhäll, media, barn och fritid, teknik, industriprogrammet.

Vilken dialekt använder du i klassrummet?

Ganska neutral dialekt. Kanske mer åt det brittiska hållet kanske. Men väldigt neutral. Jag kan inte säga att jag har brittisk eller amerikansk heller. Egen dialekt.

Finns det någon anledning varför du pratar så?

Varför jag säger att jag lutar lite mer åt den brittiska dialekten är ju för att jag var där och arbetade i tre år, i London för länge sen. Jag har kompisar här, det är ju britter. Min dotter jobbar och bor i London. Men det är ju bara min dialekt som jag bara följt. Det kanske inte är så mycket färgnyanserna jag tänker på, till exempel om man tänker på den amerikanska, det är klarare och tydligare ä-ljud och lite mer nyanser och så. Den brittiska då, den är mer att man bara slänger ut sig. Pratar ganska fort, kan man tycka ibland.

Påverkar din egen dialekt hur du undervisar uttal eller ordval, stavning och så?

Nej, det gör inte det. Däremot när elever kommer till mig och säger ”jag vill bli duktig på British English eller på American English” då försöker jag guida dem och vad de ska tänka på när det försöker att.. Ja, när du tränar på ett visst uttal ska du hålla dig, bestäm dig vilket du tycker om mest och sen hjälper jag dem då med att guida dem lite mer, hur de ska öva på egen hand för att det är ju svårt när man inte bor i landet där språket används. Men tack vare internet och så, har vi ju mycket möjligheter att öva och bli väldigt duktiga på om man vill satsa på den biten. Och sen att glosor också, att om man går för British English, då ska man använda då, försöka använda glosor som är British English och inte blanda in amerikanska ord med mer British accent. Men jag tänker inte liksom så själv. Sen är allt accepterat, Australian English, New Zealand, British English, Scottish. Jag menar, alla de här är ju välkomna. Indian English. Ja, så allt är ju välkommet.

Vad ser du att eleverna använder? Vad är elevernas uppfattning om olika dialekter?

Det är blandning, men det lutar mer mot neutral dialekt, eller som jag sa lite om British English som jag lutar lite till. bara att prata och slänga ut sig och försöker lägga fokus på intonationen så man inte missar det och uttalet såklart. Men de flesta är ju mer, som jag

brukar säga, slänga ur mig, prata ganska fort och inte det där amerikansk engelska. Men sen har jag elever som fokuserar bara på amerikanska engelska. Och det hörs att de har övat mer på den biten. Men de flesta är den mer neutrala.

Men det finns ändå elever som vill lära sig mer av den ena eller andra?

Ja, det finns det. Man hör det, att de försöker liksom lite mer posh, och lite mer amerikansk English och det är roligt. Det betyder mycket för många, att de ska låta som en native speaker. De tycker att det är jätteroligt och viktigt. Så de satsar på det.

Hur mycket pratar ni om olika dialekter överlag i klassrummet?

Det gör vi. Till att börja med, vi lyssnar på olika dialekter väldigt naturligt i läroboken och sånna ”listenings” vi har det är ju Scottish English, det är ju Irish, det är posh, det är American English. Då pratar vi om det och de själva, ofta behöver inte jag prata om, utan de kommenterar själva att ”det lät konstigt” eller så. Det finns alltid det där att man hör att vi inte använder standard English. Sen har jag sagt till dem, som de måste vara medvetna om, att Queen English, eller received pronunciation, det är så få som använder det procentuellt. Som BBC English, och så, det kanske är tre fyra procent och konstigt nog, fortfarande i dictionaries, de använder det här uttalet, de utgår från det, trots att det är så liten skara som använder det. På något sätt, det har varit och är fortfarande det som står mycket i listenings och i uttalsböcker och så. Men jag försöker att göra de medvetna om att detta är bara en liten, liten grupp. Jag menar, southern English det är ju det man hör kanske mest. Det är Chelsea också och Polsh? Och det är det som dominerar mest.

Hur är det i läroböckerna? Skriftligt, vad är det för dialekt då? Är det skrivet på brittisk engelska?

Ja, det är mest RP. Det är det mest standard och next kommer American English.

Ofta är uppfattningen att eleverna hellre lutar åt det amerikanska uttalet och så, kanske lite automatiskt. Medan lärarna lutar lite mer åt det brittiska och att läroböckerna är kvar i det. Är det så?

Ja, nja, det var mer så. Men det har ändrats. Nu är det lärarna, som elever också, vissa lärare kör mer på den amerikanska och vissa kör mer på brittiska. Så det är ju väldigt blandat. Förr i tiden var det mer så, att de utgick från det som man läste, som fanns i böckerna, som präglade deras universitetsstudier. När jag pluggade då hade vi ju, alla var från Storbritannien, och det klart det färgade det också. Nej, men nu för tiden tror jag att det är blandat.

Hur tänker du när du rättar grejer, både muntligt och skriftligt?

Jag tycker att allt är accepterat. Asså om man stavar favour med au eller favor med bara o, accepterat båda två, jag har inget… Men skulle någon elev komma, till exempel slang, när de

pratar. Slang ska man använda, men det är inget, om det är något som jag inte förstår då är jag tvungen att stoppa dem och säga ”vad kommer det ifrån” och slang är någonting som, det finns hur mycket som helst och beroende på var man bor. Annars, allt är accepterat. Jag skulle aldrig ge, eller dra någon poäng om det är American English eller British English.

Hade det spelat någon roll om en elev hade blandat, till exempel, amerikansk och brittisk stavning i sin text?

Nej, jag skulle påpeka kanske då, någon gång, jag skulle göra de medvetna om att ”håll dig till antingen eller”. Det skulle jag säga förr eller senare. Det hänger ju ihop med uttalet med, om man vill satsa på det. Så någon gång kanske jag skulle säga då, göra eleven medveten att man inte ska blanda. Men det är inget på gymnasiet i alla fall, jag skulle inte ser det som avgörande utan mer som en rekommendation kanske.

Eftersom du har jobbat på olika skolor och program, och olika årskurser, ser du några skillnader i hur relevant det skulle vara att undervisa om olika dialekter. Finns det någon skillnad?

Nej, det har inte spelat någon roll eller så, eller att om en grupp elever kommer och säger ”vi vill satsa på det här, American English” eller så. Nej, det har inte varit någon viktig fråga.

Vilka skillnader skulle det finnas att arbeta mer med olika dialekter, Vad skulle effekten vara att inkludera olika dialekter?

Dialekter är ju väldigt starkt bundna till socioekonomisk bakgrund i Storbritannien. Bara i England finns det ju så många olika dialekter, arbetardialekt, man hör direkt på dialekten att det är arbetardialekt. Och RP, man hör direkt att det här är en utbildad person. Så det klart, det är ju för att medvetengöra kopplingen mellan dialekter och socioekonomisk bakgrund. Det är jätteintressant. Det har vi gjort ibland, med dialekter, i olika listenings, i filmer där det finns en blandning. Vi tittar på film från Indien, The white Tiger till exempel, från South Africa. Man pratar om vilken betydelse själva dialekten har i människans liv och speciellt ens socioekonomiska status.

Känner du att det skulle vara viktigt att använda dialekter mer i klassrummet?

Ja, absolut! Som lärare ska man använda det som man känner sig mest säker på. Jag till exempel skulle inte ge mig på amerikanska dialekters skillnader och socioekonomiska status. Men det kan jag göra i Storbritannien, med mycket större säkerhet. Jag har själv bott där, har mycket kontakter och kan mycket mer om kulturen än vad jag kan om kulturen i USA. Så jag tycker att, det ska man göra om man har med sig det, eller läsa in sig och plocka fram det. Det är viktigt att veta det där med dialekter. Absolut, för vi ska också lära oss om kulturen, landet där språket vi lär oss används.

Hur kan man använda andra dialekter än brittisk och amerikansk i klassrummet?
Inte så väsentlig skillnad. Det hade inte gett så mycket om man skulle lägga tid på det. Det är bra att vi kör med några stycken, men att fördjupa sig i det och ta tid från annat skulle inte jag tycka är så, igen för gymnasiet, inte så värt att göra. Sen i engelska 7, när de gör sitt fördjupningsarbete, då kan de istället plocka något sånt att fördjupa sig i de olika dialekterna så att det inte tar upp tid i kursen.

Appendix 5- Interview Desirée

Vilka ämnen undervisar du i?

Engelska och spanska

Hur länge har du undervisat?

11 år

Vilka program har du undervisat?

Jag har mest varit på samhällsprogrammet. Men har haft någon grupp på barn- och fritidsprogrammet och någon grupp på högstadiet i spanska.

Vilken dialekt använder du i undervisningen?

Jag använder nog brittisk engelska mest själv. Men sen låter jag eleverna välja, men att vi pratar om att de är konsekventa med att de använder den ena eller den andra så att de inte blandar hejvilt. Så det försöker man ändå medvetandegöra dem om. Sen gör de ju det, det är mest amerikansk engelska de använder.

Finns det någon anledning till varför du pratar mer brittisk engelska?

Nej, det är faktiskt en väldigt spännande fråga, för jag tycker att jag pratade mer amerikansk engelska när jag började undervisa. Sen har jag på något sätt gått över till brittisk engelska. Jag själv har gått lite fortbildning. Jag tog magisterexamen efter något år i engelska, och då var allt på brittisk engelska. Så jag vet inte om jag kanske blev lite påverkad av det. Och sen har jag varit på olika utbildningar i London och varit med på lite sådant. Vi har haft utbyte med Skottland. Nej, men det har bara blivit att jag har gått över tror jag. För jag vet att när jag själv läste så pratade jag mer amerikansk engelska. Jag kan inte riktigt svara på varför.

I utbildningen, när du pluggade, var det mer brittisk engelska?

Det var nog mer brittisk engelska skulle jag säga.

Tänker du att den dialekten du använder påverkar hur du undervisar om till exempel uttal och ordval?

Nej, men jag försöker alltid lyfta, eller medvetandegöra dem om att det finns många olika sätt att uttala på. Och när jag säger ett ord som utmärker sig väldigt, då nämner jag ofta att man kan säga såhär eller stava såhär beroende på. Så jag lyfter det kontinuerligt i undervisningen att det finns olika beroende på. Och ibland frågar eleverna själva om man inte tänker på det att ”stavar man inte såhär eller säger man inte såhär” och då kommer man ju per automatik in på den diskussionen kring vad som är vad och varför och sådär. Att det inte är något rätt eller fel.

Hur mycket pratar ni om olika dialekter i klassrummet?

Det gjorde vi mer förr. Jag skulle inte påstå att någon av oss gör det så mycket längre. Man gör det när det dyker upp. Man gör det när man läser en skönlitterär bok skriven av en

amerikansk författare så lyfter man vad som utmärker språket i den boken jämfört med.. I engelska 7 läser vi då antingen en brittiskt eller sydafrikansk bok och då lyfter man det som särskiljer det språket eller dialekten från det andra. Så det är mer så man har jobbat med det när man har stött på det. Sen har vi alltid något moment där vi ställer amerikansk engelska mot brittisk engelska i och med att de är det som är det vanligaste där man har visat på de vanligaste orden och hur man använder dem eller vad de har för motsvarighet på den andra dialekten. Så ett sådant moment har vi alltid arbetat med, men annars är det när man dyker på det liksom.

Har du varit aktiv i att leta efter olika dialekter eller har det bara blivit vad det blivit?

Vi har försökt hitta texter som är skrivna… eftersom engelskan är så stor så... Indisk engelska har ju blivit stor och att man lyfter att de ska känna igen den. Om inte någon text så försöker man hitta någon inspelning eller något klipp eller en film. Vi tittade ett tag på Slumdog millionare där pratar de ju mycket... Bara för att de ska vara medvetna om att engelska kan pratas på många olika sätt och ja, det brukar vi aktivt försöka blanda in olika. Och även när vi väljer böcker, att vi väljer böcker som är skrivna av författare som inte alltid är från Storbritannien eller USA, utan Sydafrika eller Australien. Att vi försöker få in lite annat. Så det tycker jag att vi ändå brukar göra.

Påverkas inlärningen av engelska av att man använder olika dialekter?

Jag tänker att det handlar mer om… Det kan ju vara förvirrande för dem också, för de svagare eleverna. För de starkare eleverna är det ju bara en utvecklingsmöjlighet att de får ta till sig ett bredare ordförråd. Det skiljer ju sig. Men just det här med att de är medvetna om det. Och de kommer ju höra olika dialekter i olika sammanhang, intervjuer, tv. Nationella proven är det ju alltid någon av hörförståelsedelarna som är på någon annan dialekt som oftast är svår att tyda. Så man försöker ju förbereda dem för det, att man vet att det kommer att komma. Just det att de ska få en så stor bredd som möjligt.

Du säger att amerikansk engelska är vanligast bland eleverna. Varför tror du att det är så?

De är ju så influerade av USA och det är musiken och tv-serier de kollar på. De flesta ungdomsböckerna tycker jag är på amerikansk engelska. Så man, i alla fall i de yngre åldrarna, om man kollar på vad de läser på högstadiet och när de kommer till ettan så försöker vi hitta lite annat på gymnasiet. Men det är ju oftast det de har med sig sedan innan.

Vad är din personliga uppfattning om elevers attityder till olika dialekter?

Jag har haft väldigt få elever som har använt brittisk engelska men det är aldrig någon som har frågat ett tycker att det är konstigt eller ifrågasätter varför man pratar amerikansk

engelska, utan jag tror bara att de är inkörda i det när de kommer. Jag tror inte att de reflekterar så mycket över det ena eller det andra egentligen.

Inte om andra dialekter heller?

Jo, ibland kan de ju tycka att det är svårare om man till exempel lyssnar på ett program med indisk engelska så kan de tycka att det är svårt att uppfatta vad de säger. Så där blir det ju en svårighet på så sätt. Men nej, annars tycker jag inte det. Sen är ju de olika dialekterna i Storbritannien spännande också. Det jobbade man ju också mycket med innan. Nu försöker man ju också lyfta, när man lyssnar på ljudklipp just. Men det tycker de ju nästan är svårast att höra. Om man tar en riktigt grov brittisk dialekt. De hör ju aldrig det språket.

Hur tänker du när rättar både muntliga och skriftliga uppgifter, utifrån dialekter?

Nej, men det är att de ska till exempel, när jag säger att de ska vara konsekventa ska de stava ett ord.. Väljer man den amerikanska stavningen ska man använda den hela tiden och inte hålla på att blanda. Det är väl det det handlar om. Annars så tar jag inte hänsyn till det. Sen är det ju så att när man kommer upp i engelska 7, där blir det ju lite mer krav på en formell engelska. Då tappar vi ju, de ska inte skriva kids och inte använda de amerikanska uttrycken. Och då blir man per automatik lite hårdare. Den brittiska engelskan är ju trots allt mer formell och då är det ju inte så att man tvingar in dem i det, men de måste ju vara medvetna om sina val på vissa ord. På amerikansk engelska är det ju mer slang och mer uttryck.

Hur funkar det i övergången mellan engelska 6 och 7, att de pratar mer amerikansk och att det är lite mer informellt? Hur jobbar ni med det?

Vi jobbar med det med formellt och informellt redan i engelska 6. Och där trycker man på vikten av att, ska man läsa vidare så måste man bli mer formell. Sen klara man ju sig, man ska ju inte vara jätteinformell i engelska 7, men man klarar ju sig om man snappar upp… Om man använder sig av linking words och får in lite mer sådana uttryck. Och då kan man ju klara sig bra ändå, även om man har ett informellt uttryck. Men man lyfter vikten av det formella språket om man vill ha ett högre betyg i engelska 7.

Vilka andra dialekter skulle man kunna implementera i undervisningen?

Ja, nej men vi tycker att indisk engelska är stor. Den har vi jobbat mycket med. Sydafrikansk, det finns ju många författare därifrån som vi jobbat med som man ska lyfta. Så det är de två stora. Australiensk engelska också. Sen har man ju försökt så att de får lite sydstatsdialekten och någon annan dialekt från Storbritannien också. Men de stora är väl Australien och Indien och Sydafrika skulle jag säga.

På vilka sätt skulle man kunna använda olika dialekter i undervisningen?

Det vi gör är ju att, eleverna behöver ju inte använda sig av de i sitt tal och skrift. Men just att de känner igen dem och känner till dem. Så det blir mycket genom texter, skönlitterära böcker eller video och ljudklipp egentligen. Att man lyfter lite skillnader, grammatiska skillnader som man snappar upp. Vi läser alltid en bok som skildrar antingen slaveriet eller det förtrycket av afroamerikaner och då lyfter man hur deras språk skiljer sig. För de har ju också en speciell syntax och så, och då pratar man om det. Så vi försöker ändå medvetandegöra dem om att det finns olika, och varför och inte att det är fel, utan att det förekommer till vardags.

Du var inne på det lite innan, om skillnaden mellan den här läroplanen och den gamla, i att man fokuserade lite mer på dialekter innan. För det kanske har att göra med den gamla, att det står explicit i den.

Ja, precis och det gör det ju inte nu. Och sen att fonologi, att man skulle jobba med det i den gamla, och då medvetandegör man ju dem på ett annat sätt. Så det finns ju en viss skillnad. Nu är det ju väldigt brett med vad du kan jobba med och man är fri i engelska i vad man väljer att ta in eller så. Men jag tycker ändå inte att man jobbar mindre med det nu, utan man jobbar med det på ett annat sätt.

Eftersom läroplanen har ändrats kanske målet med engelskan har ändrats, utifrån kanske engelskan bredd i världen

Det som har ändrats tycker jag, men det kanske inte handlar så mycket om läroplanerna. För om man tittar på läroböckerna ser det ganska lika ut, bara att de nyare har mer aktuella områden. Men det är vårt sätt, man vill aktualisera engelskan mycket mer och ta in den utifrån vad som händer nu. Man har gått ifrån att arbeta med läromedel eftersom den engelska de får ska vara så praktiskt som möjligt och de ska kunna använda den i vardagen när de kommer ut, och att man knyter den mycket till programmet man jobbar på, så att innehållet blir anpassat därefter. Så det som har ändrats är ju att man är mer styrd efter examensmålen på det aktuella programmet man jobbar med, då blir ju innehållet i engelska annorlunda om du jobbar på samhäll eller natur eller barn och fritid. Ett exempel är på samhäll så jobbar man med något projekt där man jobbade med slaveriet. Vi läste en skönlitterär bok som handlar om det och man ställde mycket afroamerikaners rättigheter nu och då. På barn och fritid hade det varit alldeles för svårt. Det är ju inget de jobbar med i sina andra ämnen. Där jobbar man med att skapa, med ett enklare språk blir det ju per automatik, skapar man posters, de låtsades vara friends och skulle ut till klasserna och prata om mobbing och vad de gör som organisation och sådär. Då blir det ju per automatik att man anpassar ju ämnet efter målen som styr programmet. Så på så sätt har det ju förändrats, att det är examensmålen som styr mer. Innan var det mer ämnesstyrt.

Hur relevant är det att jobba med dialekter i olika program? Och i olika årskurser?
Det tror jag att vi måste göra, eftersom de stöter på de olika dialekterna hela tiden. Även om det är, till exempel nationella provet, det är ju samma prov för alla program. Så det måste de ju också vara förberedda inför. Och där får de ju alltid olika dialekter i hörförståelsen till exempel. Sen utgår jag inte jättemycket från det provet, men man måste ju ha medvetandegjort att det finns. I engelska 5 är det mycket amerikansk engelska när de kommer och där börjar man prata lite om skillnaderna mellan amerikansk och brittisk engelska när man stöter på det. Där blir det kanske inte så mycket annat om man inte råkar se det eller tittar på något. Men sen i engelska 6 är det mer fördjupning och där blir det mer att man börjar lyfta in någon annan dialekt. Och i engelska 7 är det ju ganska tydligt att det är ett formellt språk som gäller, men att även där lyssnar på olika talare. Det är mycket med Tedtalks och att man lyssnar på talare med olika dialekter med just det formella språket. Att belysa att det går att använda det på olika dialekter. Just att visa på det, att bli av med de informella uttrycken de slänger sig med och de är oftast mer amerikanska. Det finns ju jättemånga informella uttryck och mer slang i Storbritannien, men de tittar inte lika mycket på de tv-programmen. Ungdomar tittar mer på amerikanska serier och det är amerikanska filmer. Annars finns det ju så mycket mer grövre ord och mer informellt språk i Storbritannien. Men det de har med sig är den amerikanska slangen. Jag har nog aldrig varit med om att någon uttryckt sig jätteinformellt på brittisk engelska och det är ju för att de knappt pratar brittisk engelska många av dem.

Finns det intresse bland eleverna att lära sig en annan dialekt?
Nej, utan de tänker att de har den dialekten de har när de kommer och det är den de jobbar med.

Appendix 6- Interview Eva

Vilka ämnen undervisar du i?

Svenska och engelska

Hur många år har du undervisat?

20 år

Vilka program?

Ekonomiprogrammet. Har undervisat på fordonsprogrammet, el, barn- och fritid, samhällsprogrammet, handel, natur.

Vilken engelsk dialekt använder du i klassrummet?

Där har jag kanske gått ifrån att tala en brittisk engelska till att tala en mer amerikaniserad variant skulle jag tro. Men där är det nog lite mer vad man pratar om. Om vi pratar om det amerikanska valet och kanske lyssnar på mycket sådana klipp och så, då faller jag nog lätt in i att uttalet följer mig lite mer. Men annars och så då jag själv läste på universitetet så fick vi välja amerikansk engelska eller brittisk engelska och att man skulle vara konsekvens i den. Då var det brittisk engelska för min del. Men det kanske jag har gått ifrån lite, till att vara lite mer påverkad av det materialet vi arbetar med.

Ser du att det är den anledningen, eller finns det andra anledningar till att du gått från brittisk till amerikansk engelska?

Det kanske också är det som jag är omgiven av mer i film, musik kanske, sociala medier. Ja, det kan jag tänka mig. Nu har man ju inte rest på ett tag, men den senaste resan vi gjorde var till USA till exempel. Jag tror att det ligger i tiden kanske, att vi är påverkade av det amerikanska i alla delar, och jag är säkert inte immun mot detta, utan det finns säkert det också som påverkar mig.

Vilken dialekt ser du är vanligast bland eleverna?

Den amerikanska. Det är kanske de dem vill identifiera sig med mer, istället för den brittiska skolengelskan. Och det är ju jättetöntigt har jag förstått. ”när min mamma eller pappa pratar engelska” eller så. Så deras bild av hur de är som engelskspråkiga är den amerikanska varianten

Ser du några mer attityder till olika dialekter?

Nej, de har nog inte tillräckliga kunskaper kring att det kanske... Vi presenterar dem ju för olika typer av amerikansk engelska. Till exempel i söder låter det på ett visst sätt och i norra USA, Boston låter det på ett annat sätt. Men jag skulle säga att de inte har tillräckliga kunskaper och är inte kanske heller så intresserade av det. Mer än att de hör att det är skillnad, men sen stannar det där kan man säga.

Ser du att din egen dialekt påverkar hur du undervisar om till exempel stavning och grammatik?

Nej, det tror jag egentligen inte eftersom kursplanen är ju vad den är och att där är man nog rätt så konsekvent och man går mot ett mer formellt skrivande i engelska 6 och i engelska 7 är det bara det som gäller. Så där tror jag att jag är ganska oberoende av amerikansk eller brittisk variant och dialekt. Tror jag. Det är ju svårt att säga något om sin egen praktik.

Hur mycket pratar ni om dialekter i klassrummet?

Jag skulle säga att vi tar det i samband med att vi har lyssnat på något eller tittat på något, men vi har det inte som ett enskilt moment där vi pratar om dialekter och fonetik på det sättet. Det kanske vi hade förr, det kanske var vanligare tidigare. Nu har inte det någon framträdande plats i undervisningen skulle jag säga. Sen att vi försöker rätta uttal gör vi så gott vi kan, men många svenska ungdomar har ganska bra uttal. Mycket eftersom de tittar och lyssnar mycket på engelska. Jag lyfter det när jag har det, i stunden. ”hör ni nu” eller ”nu låter det såhär”. Det är att vi lyfter från olika engelskspråkiga delar i världen. Men utöver det så skulle jag säga att jag inte gör det.

Hur tänker du när du rättar? Rättar du efter din dialekt, både i tal och skrift?

I tal inte så mycket, för där är de ganska konsekventa i hur de.. Jag skulle aldrig rätta efter brittisk om de säger något på amerikansk engelska om det är vad de är vana vid. När det gäller att skriva får jag ibland frågan om det spelar någon roll hur man stavar. Nej, det gör det inte, men du ska vara konsekvent. Jag vill inte ha tre olika stavningar, utan väljer du att stava color på ett sätt så då kör du det rakt igenom. Det är ju ett enkelt exempel, men det är den attityden jag har. Välj vad du vill, men var konsekvent i det. Det tycker jag är det enklaste sättet, och det är de flesta nöjda med också upplever jag. Alla är långt ifrån att det finns en skillnad. De är man ju nöjd med om de stavar rätt över huvud taget. Så att då är det inte en issue, utan det är ju bara de här som faktiskt har lite koll. Annars brukar ju den amerikanska dialekten vara vanligast.

Finns det några skillnader i hur relevant det är att ta upp olika dialekter i olika program eller årskurser eller beroende på vilken nivå de ligger på?

Ja, jag skulle säga ingenting i engelska 5 direkt. Där är det bara om det dyker upp i stunden. I engelska 6 är det kanske lite mer när man tittar på historiska texter, när man tittar på classics eller att man ser att språket har utvecklats och att kanske också därmed uttal och vad vi påverkas av har utvecklats. I engelska 7 så går man ju till det helt formella och där blir det också, det är ju så annorlunda i innehållet i den kursen. Vi uppmärksammar det, men kanske

utifrån det perspektivet att det ska vara formellt och korrekt. Inte att det ska vara någon särskild dialekt skulle jag inte säga.

Tänker du att du skulle kunna implementera fler dialekter i undervisningen? Finns det någon tanke om att göra det?

Det skulle jag säkert kunna göra om jag hade mer tid. Vi är ju redan ganska pressade som det är i hur många timmar vi får för en kurs. Och där måste man göra en prioritering. Sen skulle jag själv tycka att det hade varit roligt att få eleverna att bli uppmärksamma på att det låter väldigt olika beroende på geografiskt läge, ekonomisk bakgrund, och sådant. Vi pratar mer om det i svenskan om språklig variation och mångfald. Men i engelskan så finns inte det utrymmet riktigt, utan då tittar man på det från ett historiskt perspektiv när man läser en äldre text, men inte i tal. Det handlar mer om stavning och val av ord.

Ser du några för och nackdelar med att prata om olika dialekter i engelskan?

Inga egentliga nackdelar skulle jag säga. Det finns ju mycket man skulle kunna lyfta om man kopplar det till både vad man har för socioekonomisk bakgrund eller var man bor och hur det geografiska läget påverkar… Dialekten handlar ju om så mycket mer än det geografiska läget utan det handlar ju om bildningsnivå. Så jag ser inte några nackdelar, det hade varit spännande skulle jag tycka, om jag hade haft lite mer tid till det. Det är det man alltid kommer tillbaka till, tiden tyvärr.

Skulle det påverka inlärningen på något sätt om man pratar om olika dialekter oh språkvariationer på engelskalektionerna?

Jag vet faktiskt inte. Det kanske skulle öka deras förståelse för engelska som språk, såklart att allt inte låter precis likadant. Men sen i det här day to day, så tror jag inte att det skulle ha så stor betydelse. Och man tänker ju att, de är ju bara 16. De har en annan utgångspunkt när det gäller vad de ska ha sin engelska till.

På vilka sätt skulle man kunna arbeta med dialekter i engelskaklassrummet?

Jag tänker att utifrån realia att ta reda på fakta kring attityder kring språk, lite så som vi jobbar i svenskan kanske. Och sen att se på land i ett historiskt perspektiv och hur det har format vissa attityder. Vi pratar ganska mycket om det är i svenskan och det är absolut något som man kan prata om i engelskan också. Jag skulle tänka att det hade varit väldigt intressant. Jag tänker USA som är ett stort land. Jag tror att, såsom vi gör nu när vi arbetar med det när det dyker upp att man lyssnar på ett Tedtalk eller en föreläsning eller så och det blir tydligt, för det måste ju vara tydligt så att eleverna ska uppfatta. Jag upplever det som att man inte är så känslig för nyanserna i språket så, och det krävs ju lite mer kunskap och erfarenhet för att bli det och där är de inte riktigt än. Men på så vis kan man ju lyfta det, både att få lyssna på flera

olika och prata om och jämföra. Men också att göra mer realiaarbete och kollar på olika delar och går in lite mer på det här med språklig variation i ett samhälle, och hur det är kopplat till dialekt, sociolekt och så vidare.
Jag tror att det var vanligare att man jobbade med sånna här frågor förr. Men att det är bristen på tid, stora elevgrupper och ett kursinnehåll som man ska hinna med som gör att man fått göra prioriteringar och där har det fallit bort och också att eleverna är så väldigt påverkade av den amerikanska dialekten och kanske inte är så känsliga för nyanserna i den så blir det kanske att det flyger lite över huvudet i alla fall när man går i ettan. I tvåan kanske det går lite bättre, i trean kanske det skulle funka, men då ligger det inte i kursens karaktär att prata om dialekter på det sättet. Det har jag sett under tid, att det har funnits mer uttalat att vi hade fonetik och lyssnade på pronunciation och lite så och lite mer variation än vad vi gör nu. Det har blivit lite mer mainstream som allt annat i samhället. Om jag skulle säga att man ser någon trend eller vad jag ska kalla det så kan jag väl säga att det är den. Som jag själv också naturligtvis påverkas av.

Det har väl något med vad man ser som mål med att lära sig engelska. Att det kanske innan var lite mer att man skulle vara mer native-like och att det kanske inte är det som är målet ändå. Är det så?

Jag tror att fokus har skiftat lite, och det gör det ju inte över en natt. Men gradvis har det skett en förändring och den är ju inte vi immuna mot, utan man försöker ju också göra sitt ämne tilltalande för eleverna och då väljer man ju också litegrann, när man lyssnar på något, ”ja med det här kan de inte sitta och lyssna på i en halvtimme, det här låter ju jättetråkigt” det kanske kan vara bra innehåll, men i valet mellan två stycken uppläsningar eller vad det är för någonting så väljer man ju den som man tror kommer tilltala eleverna mer för då tar de till sig innehållet också. Så vi som lärare är ju inte immuna mot den här yttre påverkan och vad de ska ha det till. För det är ju det som är deras huvudfokus så.

Appendix 7- Interview Frida

Hur länge har du jobbat?

Ett år

Vilka ämnen har du?

Engelska och religion. Inte undervisat i religion

Vilka årskurser och program?

Engelska 5, 6 och 7. Samhällsprogrammet, humanistiska. Engelska 7 natur och en av engelska 5 ekonomi.

Vilken dialekt använder du när du undervisar?

Det är inte mycket tänkt att jag ska använda en, men det har bara fallit naturligt att jag använder den amerikanska dialekten. Mest för att jag känner att jag har mer koll på den amerikanska dialekten, till exempel att jag kollar på filmer och serier med amerikansk dialekt, till skillnad från brittiska filmer och serier. Och sen när man var ung så har det bara varit amerikansk dialekt. Men mest för att jag har bott i Irak och när vi hade amerikanska soldater så kunde det hända att man pratar amerikansk dialekt och man lär sig mer amerikansk dialekt än brittisk dialekt.

Tänker du att det påverkar något, din dialekt hur du undervisar?

Jag skulle säga att jag upplever att amerikansk dialekt blir på något sätt mer informell och man skulle låta mer trovärdig och smart om man skulle ha brittisk dialekt. Eftersom eleverna just nu är mer fascinerade av lärare som har den brittiska dialekten, men det är inte många lärare nu för tiden som har den brittiska dialekten. Det är mest den amerikanska som används i skolan av både lärare och elever. Det skulle mer fascinerande för eleverna om det skulle hört brittisk dialekt och jag tror att det är roligare och mer utmanande att lära sig den brittiska dialekten. För den amerikanska dialekten kommer för naturligt in i engelskalärandet när man lär sig språket. Så brittisk dialekt skulle vara mer utmanande på ett roligt sätt. Och jag skulle önska att jag hade brittisk dialekt. Jag skulle säga att jag stör mig lite på att jag har den amerikanska dialekten.

Hur kommer det sig att du stör dig på den amerikanska dialekten?

Den brittiska dialekten skulle vara enklare att undervisa när man väl använder kurslitteratur, som oftast är skriven i det brittiska språket. Alltså, stavningen är mer brittiskt än amerikansk. Så skulle man ändå köra med brittiskt uttal tillsammans med den brittiska stavningen skulle det vara ett bättre sammanhang, ordval skulle vara bättre. Att använda ordval som är mer brittiska än amerikanska, då skulle det passa mer med kurslitteraturen. På något sätt blir det mer lärorikt för eleverna, eftersom de är ”exposed to” båda dialekterna, så att de vet att det

här är ett brittiskt ord, men läraren använder ett annat ord som är amerikanskt, bara att man förtydligar, att det står i kurslitteraturen, men man kan även kalla det det här och sen ta upp kanske andra dialekter och vilka olika ord andra dialekter har. För det ska ju ändå eleverna känna till litegrann, och det står i kunskapskraven eller i målen i läroplanen, att eleverna ändå ska bekanta sig med de engelsktalande ländernas språkanvändning. Så det är ändå både en för- och nackdel att prata amerikansk dialekt.

Tar du upp olika dialektala stavningar och uttal i undervisningen?

Ja, jag har börjat mycket mer med engelska 5, för då kommer det in ganska mycket med uppsatsskrivningen som de inte är så bekanta med från början. Och då ska de börja ställa om språket när de ska börja skriva, att de ställer om språket från svenska till engelska när de ska börja skriva en uppsats. Då har jag fått frågor om ”varför ska jag välja amerikansk. Kan jag välja australiensisk stavning?”. Då kan jag säga till dem att ”ni är mer bekanta med amerikansk eller brittisk, då kurslitteraturen innehåller mest av dessa två, och inte South african, eller Australian stavning. Då har det väckts frågor om vad som är skillnaden. Det kan vara skillnaden, eller brittisk jämfört med amerikansk engelska. Till exempel brittisk engelska så använder man mer u i orden eller stavningen av ordet colour och så vidare. Så det har ändå varit intressant för dem, för det här visste de inte innan, att det finns skillnader i stavningen, inte bara i uttal. Så vi jobbar mycket med att de ska få bestämma sig vilken stavning det skulle vilja köra. För sen när vi kör med program som tar bort stavningskontrollen så ska de kunna stava orden korrekt och inte blanda för mycket mellan de två dialekterna. Men jag är inte för noga med dem, utan att de vet att det finns skillnad. Vi har även jobbat med English-speaking countries, till exempel i engelska 5 och 6. Där kollade de på olika local dialects från områdena. Till exempel south africa, Australien, USA, Kanada, många länder som är English-speaking countries. Vi jobbar ständigt med dialekterna. På engelska 6 har vi tittat på film, chappy, där det var mest South African, och då blir de mer fascinerade för det här har de aldrig hört innan. De är mest bekanta med amerikanska och brittiska dialekter. Kanske indien har de hört. Men inte South African, så det var intressant för dem att höra det litegrann. Så när man tittar efter material, då känner jag att det skulle vara roligare att hitta material som inte är brittiska eller amerikanska för det är de redan bekanta med. Hitta något annat, till exempel en låt, serie, filmklipp som arbetar med andra engelska dialekter. engelska dialekter är inte bara brittisk eller amerikansk, det finns ju många andra. Och det tycker eleverna är väldigt roligt.

Så det finns ändå ett intresse bland eleverna att vilja lära sig olika dialekter?

Ja, precis. Det är ju intressant för dem, för det är utanför… Jag har märkt att de kan så mycket från sociala medier. De kommer med så sjukt mycket förkunskaper, till skillnad från andra elever som inte hade sociala medier, för tio elva år sedan. Så det är inte lätt att gör dem förvånade eller överraskade av någonting. Så är det något som de inte känner till redan från början då blir de fascinerade och ”okej, det här vill jag lära mig mer om, det visste jag inte innan. Det är ingen som lagt upp det på TikTok eller instagram eller på snapchat så att jag visste det sedan innan”. Det blir ett väldigt roligt ämne att diskutera, de här dialekterna. Jag brukar även plocka lite klipp från engelsktalande länder. ”Det här är the ’local dialect’ av till exempel New Zealand, så märker ni skillnad mellan australian. Och sen inom Australien finns det olika dialekter”. Så det tycker de är fascinerande att lyssna på olika dialekter, till skillnad från brittisk eller amerikansk.

Ser du några fler fördelar med att kolla på olika dialekter i klassrummet?

Ja, det blir lättare för dem till exempel, att göra hörförståelseproven, för att förra veckan till exempel, hade vi en hörförståelseövning och där en av topics vi hade var om Michael Jacksons besök i Wales. Och då var den som gjorde intervjun Welsh. Eleverna hade ändå lite problem med att avkoda, ”är det där engelska?”. De har svårt att förstå hörförståelse så fort det kommer in andra dialekter, och just i engelska 5 och 6 i nationellas hörförståelse jobbar de med många dialekter. Där kan det hända att i första delen ’What’s the topic’, där det är flera som ska prata, då ska de kryssa i flervalsfrågor. Där kan det hända i en och samma inspelning kan det komma tio olika dialekter. Då ska de försöka förstå alla dessa dialekter och utgå utifrån sammanhang och vad frågan efterfrågar. Det är mycket bra för dem att jobba med dessa dialekter så att de är redo om det kommer upp på nationella eller hörförståelse. Men också blir det väldigt bra förberedelse inför framtiden ifall de vill resa eller ska jobba med någon som har en slags dialekt. Till exempel, jag har tänkt mycket på det här att min fästman har precis börjat jobba på Microsoft, där det bara är engelskanvändning och det är ju ett företag här i Sverige, men de ska bara prata engelska. Då har de möten med flera andra länder i världen, till exempel Skottland eller Indien. Och alla pratar engelska och då ska de försöka förstå alla dessa dialekter. Så det är bra träning inför framtiden också, för man vet inte när man ska hamna i ett engelsktalande företag och kommer ha diskussioner och möten med personer från andra länder som inte just har den amerikanska eller brittiska dialekten. Det här försöker jag få dem att förstå, att det är väldigt viktigt att jobba med dialekter och det kommer också på nationella proven.

Vad är din uppfattning om elevers attityder till andra dialekter?

Jag skulle säga att de tycker att det är fascinerande, men ibland kan det hända att, är de inte vana vid en specifik dialekt så tycker de att det är roligt. Till exempel när vi hade en indisktalande övning, då började de helt plötsligt skratta för de tyckte att det lät roligt, eller Welsh det undrade ”är det här engelska, jag förstår inte vad den här människan säger”. Så ändå, många tycker att det är roligt, beroende på vilken dialekt det är. Men det kan vara lite respektlöst ibland, kan jag säga, om det är en specifik dialekt som kanske låter rolig och de inte kan hålla sig, de har inget filter liksom, så kan de helt plötsligt börjar skratta. Och då tänker man ”tänk om det är någon elev här som har den bakgrunden, som kommer från till exempel Skottland och inte vill att folk ska skratta åt deras dialekter”. Så jag försöker få dem att förstå att det finns massa dialekter, inte bara brittisk eller amerikansk, det här är faktiskt en engelsktalande person och ja, det kan skilja sig. Ibland är det bara en individgrej och ibland helklass. Men jag skulle säga att överlag tycker de att det är fascinerande att lyssna på olika dialekter.

Utifrån det du sagt kanske man kan se att ni krossar lite fördomar mot andra dialekter och att det är ett bra syfte med det. Det låter som att de får en bra inställning till olika dialekter genom att du undervisar på det sättet.

Jag håller med. Men ibland kan det här med fördomar, så skulle de kunna uppfatta att bara för att en person har en dialekt eller brytning betyder det att den här personen aldrig har pratat engelska innan eller inte behärskar det engelska språket. De vet inte att det här faktiskt är en del av landets dialekt, det är någon slags variety som har utvecklats med landets modersmål och tillsammans med koloniserade engelska språket. Till exempel South African, det är inte en brytning, det betyder inte att den personen kan mindre engelska än någon från USA kan. Utan det är bara att landets dialekt har blivit så. Precis som vi har dialekter här i Jönköping eller om man flyttar till Göteborg, Stockholm. Det är precis samma sak, det kan skilja från område, men det kan också skilja från länder. Det betyder inte att den här personen kan mindre engelska för att den har lite brytning. De tror att det är en brytning, men egentligen är det en dialekt. Så det är mycket fördomar som vi försöker jobba emot. Ju mer man lär sig desto mindre fördomar har man. Och det är därför man försöker göra dem mer exposed. De är så vana vid amerikansk och brittisk livsstil, kultur, dialekt, allt som har med dessa länder att göra. Det är därför, ibland försöker jag att inte.. Det är så lätt att hitta material som är mest amerikanska, men det är där man ska utmana sig själv, hitta annat. Det tar lite mer tid, men det är bra för eleverna att inte bara använda amerikanskt material eller bara brittiskt material, utan hitta något annat, till exempel något från Australien, någon lesson plan från en lärare från Australien som finns massa på nätet. För även materialen tar ju upp lagar, regler som har mest

med det landet att göra så de kan mest om det specifika landet. Det kan hända att de kan mer om USAs lagar eftersom man har använt sig av material från USA, till skillnad från Australiens lagar. Det är ju ändå levnadsvillkor, kultur, dialekt, språk, tagna från läroplan in i engelskundervisning. Det kan hända att man blir bekväm med materialen och bara använder det som finns, men skulle man till exempel titta på kurslitteraturen som används, blueprint, solid gold, där finns det massa andra material som inte bara är brittiska eller amerikanska. Det finns från Indien, Skottland, från South Africa, det finns massa andra länder och personligheter och kulturer från alla andra länder som man kan använda sig av om man själv inte hittar på nätet.

Man har ändå tänkt att läroböckerna oftast är på brittisk engelska, men det är inte så asså? De försöker ändå använda lite olika?

Innehållet skulle jag säga har mycket om andra länder. Men just språk, stavningen är mer brittisk än något annat. Åtminstone de kursböcker som jag har använt och vi har jobbat med.

När du rättar uppgifter, både muntligt och skriftligt, rättar du efter din dialekt eller anpassar du lite?

Just för att det fortfarande inte är det steget där de ska bestämma sig om en specifik dialekt att prata och skriva på, så är jag väldigt flexibel så att jag rättar utifrån flytet som eleven har, vocabulary. Men inte specifikt om stavning på till exempel ordet colour med brittisk stavning men i övrigt använt amerikansk stavning. Det brukar jag inte titta på faktiskt. Så länge de har stavat rätt, så länge de har bra vocabulary. Så jag skulle inte säga att muntliga eller skriftliga uppgifter, tittar jag inte på dialekterna, bara innehållet. Men inte själva språket.

Så det gör inget om de är lite inkonsekventa?

Nej, så länge de vet att det finns en skillnad. Det kan hända om jag märker det själv, jag kan inte säga att jag alltid märker det. Men om jag märker att det finns ett ord, då kan jag påpeka att ”se till att du vet att det finns olika stavningar och att du vet skillnaden” Men att jag inte använder det i min bedömning så länge de vet att det finns skillnader. Men det är inte ett krav att de ska använda det ena eller andra. Kanske engelska 7, men där har de mer koll så då har jag inte behövt påpeka det eftersom det faller mer naturligt om de väljer ett språk att använda innan de börjar skriva en uppsats, till exempel att de väljer amerikansk engelska eller brittisk och att det rättas automatiskt så att de är mer bekanta med att det finns skillnad.

Överlag, hur mycket av din planering lägger du på att prata om olika dialekter?

Inte så mycket faktiskt. Vi har behandlat det mer när vi har jobbat med engelsktalande länder som tema. Det jobbade vi med i 6 veckor, men inte mer än så. Jag skulle inte säga att jag fokuserar mycket av min planering på det, men ibland kan det hända att jag jobbar med olika

teman. Men skulle det vara så att man jobbar med specifika dialekter tar jag upp det, eller när vi jobbade med Artificial intelligence och då kollade vi på filmen ”Chappie” och den är från South Africa och det är mycket av den dialekten. Då tog jag upp det här, att ”ni kanske tycker att det här låter annorlunda från vad ni är vana vid att lyssna på”. Till exempel att de använder ordet me istället för i i sydafrikansk dialekt., så att eleverna vet att det inte är slang utan det är en del av dialekten. Så skulle det hända att jag har använt omedvetet i min planering och det har dykt upp en annorlunda dialekt, då ser jag på deras blickar att de vaknar till och då vet jag att det är dialekten, eller sättet de pratar och då tar jag upp det. Men annars tar jag inte upp det mer utöver det som är engelsktalande länder temat. Att det ändå dyker upp lite då och då.

Appendix 8- Interview Greta

Vilka ämnen undervisar du?

Engelska och historia

Hur länge har du undervisat?

Ett och ett halvt år ungefär

Vilka program undervisar du?

Jag undervisar i ekonomiprogrammet, teknikprogrammet och på samhällsprogrammet

Vilken engelsk dialekt använder du när du undervisar?

Den amerikanska dialekten skulle jag säga.

Hur kommer det sig?

Ja men det kommer nog sig av att jag har sett mycket amerikanska serier, filmer och det man hör generellt oftast tycker jag är mer amerikansk dialekt. Och då tänker jag att man har sett filmer som sagt och nyheter kanske. Det känns som att man exponeras mer av den amerikanska än den brittiska just på grund av media och kanske typ Hollywood.

Har den engelskan som användes när du pluggade påverkat din dialekt?

Jag har alltid haft superstrikta engelsklärare som använt sig av brittisk engelska och det har låtit så larvigt kan jag tycka, för det blir så långt ifrån verkligheten på något sätt. Då ska man stå där och prata med den accenten, men så känner man att det man känner sig mest bekväm med och tycker låter mer alldagligt är den amerikanska. Så jag skulle säga att jag är påverkad en del för att jag tycker att det låter larvigt, men också att den amerikanska faller sig bäst i munnen.

Tänker du att din dialekt påverkar hur du undervisar uttal och stavning?

Ja, det påverkar nog. Men då har jag fått med mig från min utbildning att det kan vara bra att gå in på lite olika sidor för att just ta upp lite olika dialekter så att man får höra skillnaderna. Om man använder sig av ett specifikt ord och jag uttalar det med amerikansk dialekt, så kan man gå in och lyssna på den brittiska dialekten och även se att de stavas olika eller om det är helt olika ord. Det kan jag tycka är bra att ta upp.

Pratar du om olika dialekter i klassrummet?

Ja, särskilt i realian när man tar upp till exempel Sydafrika, Indien, Australien, Nya Zealand. Då kan jag tycka att det är viktigt att ta upp och prata om det. Att de får göra hörförståelser, kanske titta på till exempel newsreel eller URskola. Där finns det många olika exempel som man kan använda sig av, filmer eller nyhetsquiz från de olika delarna så får eleverna öva på att höra olika dialekter. Och inte tänka att det finns en norm och det tycker jag är viktigt.

Vad är din personliga uppfattning om elevers attityder till olika dialekter?

Den vanligaste attityden är väl att den brittisk-indiska, att de skrattar åt den och tycker att den låter rolig. Det känns som att de inte tar dem på allvar riktigt och därför tycker jag att det är viktigt att man också tar upp historian om varför de här olika länderna faktiskt pratar engelska och hur det kommer sig att till exempel Indien har engelska som ett huvudspråk. Men attityden generellt är väl också att brittiskan upplevs lite uppsnofsig, lite proper. Men också att den amerikanska engelskan nästan är en norm kan jag uppleva det. Men när de då får höra till exempel sydafrikansk dialekt så kan det också öppna upp lite för nya perspektiv och nya insikter för olika människor runt om i världen.

Vilken dialekt används av eleverna?

Mestadels svengelska, men annars skulle jag nog säga att den amerikanska är den som används mest bland eleverna. Vissa använder brittisk också, men absolut mest amerikansk, för det är det de också exponeras för mest. Men sen tror jag att de har hört mycket brittisk engelska från lågstadiet och tar med det från grundskolan. Så att det är nog det de är mest vana vid att höra för det är den som har tydligast uttal och de är mer vana vid den tonen och ”pacen”.

Påverkar elevers dialekter din undervisning?

Nej, jag skulle inte säga att det påverkar så mycket i hur jag pratar, för jag använder alltid den amerikanska dialekten. Men om jag märker att många pratar med brittisk accent kan det vara intressant att ta upp lite diskussioner kring accenter och sociala språk och hur det kommer sig att man… En sak jag har gjort är att jag har låtit eleverna svara via Padlet anonymt, att de får svara vilken dialekt och så får de välja vilken de lutar mest åt och varför. Och så får man ha lite diskussioner kring vilken de anser vara den korrekta engelskan.

Hur tänker du när du rättar, både muntligt och skriftligt. Rättar du utefter någon speciell dialekt?

Nej, det skulle jag inte säga att jag gör. Så länge de använder korrekta ord och använder det korrekt enligt den accenten så tycker jag att det är okej. Men om det skulle vara lite blandat… Om en elev tror att ett ord betyder något och så har de använt det fel, då måste man ju påpeka och säga att det här betyder inte samma sak i den amerikanska eller den brittiska. Men nej, det är inte så att jag säger till eleverna att de måste skriva utefter till exempel brittisk engelska. Utan de får välja och skulle det dock bli ett fel i ordval eller om något återkommer på påpekar jag det och kanske tar upp det i klassen.

Är du konsekvent i att ”nu har du bestämt dig för amerikanska så då får du använda amerikansk stavning”?

Ja, det skulle jag nog säga. Jag kör mer på den amerikanska dialekten och även stavningen. Men som sagt så tycker jag att det är viktigt att de exponeras för alla de här dialekterna och vad det är som särskiljer dem.

Gör det något om elever blandar brittisk och amerikansk stavning, eller andra dialekter också?

Det var en svår fråga. Jag tänker att det inte spelar så stor roll, bara det är rättstavat och man refererar till rätt ord. Och så kanske man då som lärare får stryka under att ”här har du använt ett amerikanskt ord, och det stavas såhär, men det kanske var det här du ville skriva”. Så tänker jag.

Ser du skillnader i hur relevant det är att undervisa om dialekter i olika årskurser, program och skolor?

Eftersom jag jobbar på teknik-programmet så beroende på vad deras nivå ligger, så tycker jag att det kanske inte är jätterelevant att prata om stavning och olika betydelser av ord när nivån ligger på att de ska lära sig vanlig grammatik. Man måste lära sig grunderna innan man går in på djupet. Men däremot på till exempel samhällsprogrammet och ekonomiprogrammet där ganska många faktiskt är väldigt duktiga på engelska, då kan det vara en helt annan grej, för då kan de behöva utmanas lite mer. Då kan det vara relevant att faktiskt ta upp olika accenter och dialekter och vad de innebär. Då är de mer mottagliga för det för de har mer grundkunskaper än vad kanske de på VF-programmet har.

Tänker du att det är likadant i olika årskurser också?

Ja, det tänker jag. Till exempel engelska 5 jämfört med engelska 7 är lite liknande. Då gäller det mer att fokusera på grunderna, i engelska 5, medan i engelska 7 som faktiskt har mycket tematiska och kultur ju i engelska 7. DÅ kan man ju få in det med sociala dialekter i engelska 7 framför allt. Medan engelska 5 är mer basic.

Vilka andra dialekter skulle du kunna implementera i undervisningen?

Ja, men absolut den australiensiska för att jag själv har varit i Australien. Men också hade det varit intressant att kolla på skillnaderna mellan den australiensiska och den Nya zeeländska för de är ju ganska lika. Det hade varit intressant att spela upp ett klipp så ska de gissa om de tror att det är en ny zeeländare eller en australiensare och om de kan lyssna och hitta saker som särskiljer de två dialekterna. Men ja, när man jobbar mycket med realia som man gör i engelskämnet så är det ganska naturligt att ta in olika dialekter, särskilt Sydafrika, Indiska, Kanadensiska kan man ju faktiskt ta. Där kan man ju också jämföra kanadensiska dialekten med den amerikanska och se om man hittar olika skillnader. Göra så att eleverna aktivt får

lyssna och delta och säga vad de tycker. För det är ju lite som svenskan, norskan och danskan, folk utifrån tycker att det låter jättelika, men för oss är de inte alls lika.

Vilken betydelse har det för inlärningen att inkludera flera olika dialekter?

Då tänker jag lite värdegrundsperspektiv, att jag tänker att det är viktigt att ta upp olika dialekter bara för att man ska få se olikheter och se att det inte finns en norm. För media vill ju helst framställa det västerländska och oftast Amerika eller Storbritannien som normen och att då liksom inkludera indisk, kanadensisk, irländsk. Att inkludera de länder som kanske kommer lite i skymundan så tänker jag att man jobbar för ett mer vidare perspektiv med kulturer och ett mer inkluderande perspektiv och det är ju så att i vårt mångkulturella samhälle finns det ju flera olika dialekter. Det är ju inte alla som pratar svenska hela tiden, och då kommer de med en dialekt och det finns ju dialekter generellt i Sverige, men att man försöker bryta ner vad man tycker är normen.

Där tänker jag att du har, eftersom du har engelska och historia, att man kan kombinera dem. Du använder dina kunskaper om postkolonialismen till exempel.

Ja, det är ju en fördel i min ämneskombination får jag säga. Att man kan dra nytta, särskilt när man undervisar om engelskan vilket handlar mycket om kultur och förståelse för den engelskspråkiga världen så är det ju intressant också att dra in historiska aspekter. Det gör engelskan lite mer levande.

Du har varit inne på det lite, men på vilka sätt skulle du kunna använda olika dialekter i undervisningen?

Jag tycker att man kan använda sig av till exempel UR skola och har fokus på de här olika engelskspråkiga länderna. Och man då ger dem lite, man kollar på en film eller en dokumentär där man får reda lite om historian lite kring de här länderna och varför de pratar engelska. Men också kanske lyssna på musik från de här olika länderna, lyssna på någon sång och analysera språket för det kanske som sagt vissa ord särskiljer sig ju verkligen. Jag tänker typ irländskan och skotskan och i Sydafrika med, där är det ju mycket slang och så. Nämen använda olika medier, hörförståelser som inte bara är amerikansk eller brittiskt. Tedtalk kan man använda sig av. Jag tänker att det kan vara intressant att låta eleverna testa prata. Det tycket oftast att det är jättejobbigt men man kan dela in dem i olika grupper och säga ”ni ska prata den här dialekten” och så får de lyssna på den och sen ska de härma. Det kan vara lite kul. Men det är inte alltid det funkar för alla tycker inte att det är så kul.

Nej, det kanske beror på vilken nivå de ligger på.

Ja, och hur bekväma de är med varandra. Så det är ju inget man skulle göra i en klass som känner varandra så bra.